

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Проблема

Вхід суворо заборонено!

СТОР. 4

Історія

«Він безнадійно хворий Україною...»

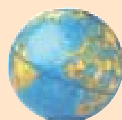
СТОР. 12—13

Спорт

Віва, Іспаніє!

СТОР. 16

№ 127 (4877) ВІВТОРОК, 13 ЛИПНЯ 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Володимир ЛИТВИН: «Зробити все, щоб українська політика була прозорою»

Учора Голова Верховної Ради Володимир Литвин та посол США в Україні Джон Теффт вручили сертифікати інтернам 15-го випуску Програми стажування у Верховній Раді та центральних органах виконавчої влади.

СТОР. 2

«Ні!» — Податковому кодексу у першому читанні

Учора в Тернополі відбулася акція протесту підприємців, у якій також взяли участь представники громадських організацій, профспілок. Вони зібралися під стінами будинку облдержадміністрації та облради, щоб висловити свою незгоду з проектом Податкового кодексу.

«За всі роки незалежності влада не цікавилася нами, — каже голова первинної профспілкової організації підприємців Тернопільського центрального ринку Наталя Шоломейчук. — Підприємства закривалися, а нас викидали на вулицю. Ми самі створювали робочі місця, годували свої сім'ї, давали роботу найманим працівникам, а тепер влада побачила, що є цілий пласт бізнесу, який можна обкласти непосильними податками й фактично знищити його».

СТОР. 7

Гребля... на чесному слові

У разі руйнації аварійної житомирської греблі можливі пошкодження приміщень на десяти життєво важливих підприємствах та підтоплення 180 житлових будинків. У Житомирській облдержадміністрації припускають пошкодження автомобільного мосту, водоводу та трьох гілок газопроводу Бердичів—Житомир. З огляду на це голова ОДА Сергій Рижук дав доручення вивчити ситуацію на водопідйомній греблі на річці Тетерів у Житомирі, **повідомляє прес-служба ОДА.** Для уникнення надзвичайної події регіонального рівня створено обласну робочу групу, яку очолив перший заступник голови облдержадміністрації Микола Олещенко, а обласна влада планує ініціювати перед урядом виділення коштів на ремонт греблі.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 6-Й СТОР.

У перші дні Великої Вітчизняної на фронт пішли 200 тисяч киян

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

69 років тому почалася героїчна оборона Києва. Київський особливий воєнний округ, перетворений на Південно-Західний фронт, одним з перших прийняв на себе удар гітлерівської військової машини. Цими днями на фронт пішли 200 тисяч киян. До 8 липня в столиці України було сформовано 13 винищувальних батальйонів і 19 загонів народного ополчення загальною чисельністю 32800 людей, зведено близько 50 кілометрів укріпрайонів. Оборона столиці України тривала 72 дні. Просування ворога на схід було затримано більш як на два з половиною місяця.

На знімку: учасники оборони Києва вшанували пам'ять загиблих студентів і викладачів сільськогосподарського, лісогосподарського й ветеринарного інститутів.

СТОР. 6

ПОДІЯ

До зими житло готують комунальники без зарплати

Житло в Донецькій області готове до зими на 44 відсотки, що відповідає графіку. Про це повідомив заступник голови облдержадміністрації Олександр Аліпов. Випереджає графік підготовка котельного господарства. А от виплата заробітної плати на підприємствах ЖКГ не може похвалитися регулярністю. «Заробітна плата в нас, на жаль, не повністю виплачується. І основні проблеми пов'язані саме з 2010 роком, — зазначив заступник керівника області. — Нема ніякого просування вперед у ліквідації заборгованості на підприємствах Горлівки, Українська, Добропілля, Макіївки та Першотравневого району». За перше півріччя цього року населення розрахувалося за послуги комунальників на 95 відсотків, **передає наш власкор Ліна КУЩ.**

ВРОЖАЙ-2010

Жнива розпочалися з поправкою на негоду

Як повідомив кореспондентові «Голосу України» начальник головного управління агропромислового розвитку Запорізької облдержадміністрації Володимир Журавльов, цьогорічна кампанія зі збору ранніх зернових іде в області дуже тяжко. Причина в тому, що за останні тижні лише 7 і 8 липня не було дощів, а точніше, справжніх злив. Тому станом на ранок п'ятниці скошено лише 68,8 тис. га ранніх зернових із 798 тисяч гектарів. Зібрано 163 тис. тонн зерна за середньої врожайності 27,6 ц/га. Щодо пшениці, то її збір тільки розпочався (чотири відсотки площ), валовий збір усього 50 тис. тонн, середня врожайність становить 28 центнерів. Ячменю уже зібрано на 41 тисячі га із 87 тис. га посівів. Валовий збір — 93 тис. тонн, середня врожайність 22,4 ц/га. Стосовно кукурудзи та соняшнику очікування найоптимістичніші — ці культури розвиваються нині в найоптимальніших умовах, **інформує наш запорізький кореспондент Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**

КОРОТКО

■ Учора розпочалися чергові україно-американські багатонаціональні миротворчі військово-морські навчання «Сі бриз», які триватимуть до 23 липня. У навчаннях, окрім військових України та США, візьмуть участь представники ще 11 країн.

■ У Донецьку проти ревізора податкової інспекції порушили кримінальну справу.

■ У Запоріжжі на центральному пляжі працює Клуб дитячого плавання, створено його за ініціативи відомого спортсмена Дениса Силантьєва, **повідомляє наш кореспондент Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**

■ Чорнобильським дітям відмовили у в'їзних візах на відпочинок до Великої Британії.

За повідомленнями інформагентств та наших власних кореспондентів.

Православні вчора відзначали день святих апостолів Петра і Павла

Володимир ЛИТВИН: «Зробити все, щоб українська політика була прозорою»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Для мене висока честь і велика радість нинішнього спілкування. Особливо з урахуванням того, яка робота була в останній період. Коли парламент працював у суботу до 21.00, у багатьох це викликало здивування, невдоволення, заперечення, хоча це нормальна парламентська практика, коли потрібно проводити дискусії, знаходити компроміс і приймати необхідне рішення», — зазначив глава парламенту. Він вважає, що тією чи іншою мірою доведеться йти на те, щоб швидко приймати рішення. Але тут має діяти принцип «поспішай повільно для того, щоб не зашкодити». Володимир Литвин розповів, що у пошуку компромісу вдалося відтермінувати розгляд надзвичайно чутливих і водночас надзвичайно важливих законопроектів, у тому числі проекту Податкового кодексу та закону про всеукраїнський референдум. «Ми повинні приймати будь-які рішення на основі компромісу, з урахуванням думки більшості і меншості, щоб діяв принцип «меншість говорить, більшість голосує», — підкреслив Голова Верховної Ради. Володимир Литвин сказав, що лідера без громадської позиції бути не може.

Глава парламенту зауважив, що сьогодні в українському суспільстві спостерігається втома, тож країні і людям потрібен позитивний сценарій розвитку, який би давав можливість розкритися кожній людині, відчути себе людиною у всіх вимірах цього слова. Володимир Литвин підкреслив: той, хто вважає, що повинен бути політиком, тим паче лідером у політиці, повинен бути свідомий того, що буде завжди під пильним оком громадськості. «За 15 років майже тисяча молодих політиків були випускниками Програми сприяння парламенту. Багато це чи мало? Якщо виходити із масштабів і потреб країни, то це надзвичайно багато, — сказав він. — Я переконаний, треба зробити все, щоб в Україні відбувалася цивілізована не лише зміна епох, а й зміна людей, які уособлюють цю епоху. Звісно, для цього потрібна цивілізована виборча система».

На його думку, люди мають насамперед вибирати особистість і оцінювати її в тому числі й через призму політичної приналежності. На превеликий жаль, у нас партії поставлені попереду країни. «Я переконаний, що кожен, хто пройшов стажування і навчання у Верховній Раді, має бути затиманий на державній службі, — наголосив Володимир Литвин. — Нам треба мати чітку програму підготовки політиків. Ця робота має набрати масового характеру, але й водночас на основі індивідуального підходу».

Напучуючи випускників, Голова Верховної Ради сказав: «Ваше завдання — зробити все, щоб і сьогодні, і в майбутньому українська політика була прозорою. Таке розуміння прийде з часом. Краще про все говорити відверто, але це дуже важко».

Сергій МЕЛЬНИК.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Вдалося зліпити крихкий компроміс

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове і вечірнє засідання 10 липня

Завершила роботу шоста сесія Верховної Ради України шостого скликання. В останній день, який депутати відпрацювали «надурочно» в суботу, ухвалено нову редакцію закону про місцеві вибори. А ось закон про всеукраїнський референдум відкладено до осені.

На початку пленарного засідання Голова Верховної Ради Володимир Литвин поінформував, що до парламенту надійшло подання Прем'єр-міністра Миколи Азарова щодо звільнення Нестора Шуфрича з посади міністра з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи у зв'язку з переходом на іншу роботу. Верховна Рада проголосувала за відставку Н. Шуфрича 256 голосами.

Потім народні обранці продовжили розгляд поправок до законопроекту про всеукраїнський референдум. Зокрема, не підтримали поправки, які б звузили повноваження Верховної Ради, можливості винесення на референдум питань щодо прийняття чи скасування законів України, а також щодо визнання нечинним закону. Із тексту закону депутати також вилучили статтю 16, у якій ішлося про всеукраїнський референдум щодо схвалення нової редакції Конституції України. Дискусія засвідчила, що компромісу в сесійній залі довкола цього законопроекту немає.

На Погоджувальній раді було прийнято рішення повернутися до розгляду законопроекту про всеукраїнський референдум на першому пленарному тижні наступної сесії. За його словами, це рішення стало результатом складної домовленості, оскільки Кабінет Міністрів наполягав на завершенні розгляду законопроекту. «Вдалося зліпити крихкий компроміс», — сказав глава парламенту.

Насамкінець депутати ухвалили підготовлений до другого читання проект закону про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів.

Законопроект передбачає проведення виборів депутатів Верховної Ради Криму, обласних, районних, міських, районних у містах рад за змішаною (мажоритарно-пропорційною) системою.

Згідно із законопроектом, вибори депутатів сільських та селищних рад проводитимуться за мажоритарною системою відносної більшості в одномандатних виборчих округах, на які поділятиметься територія села чи селища. Вибори сільських, селищних та міських голів також відбуватимуться за мажоритарною системою.

Право висунення кандидатів у депутати Верховної Ради АРК, обласних, районних, міських, районних у містах рад, а також на посаду міського голови надаватиметься місцевим організаціям політичних партій. А висунення кандидатів у депутати сільської, селищної ради та на посаду сільського, селищного голови буде можливе не лише через місцеві організації політичних партій, а й шляхом самовисування. Окрім того, законом передбачено, що місцева організація партії може висувати кандидатів на місцевих виборах за умови, що ця організація зареєстрована не пізніше як за 365 днів до дня виборів.

Юліана ШЕВЧУК.

Віншування людини-легенди

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин у понеділок взяв участь в урочистостях з нагоди 95-річчя від дня народження та 75-річчя громадсько-політичної і наукової діяльності Петра Тронька — відомого українського вченого-історика, голови Національної спілки краєзнавців України, академіка НАН України, Героя України.

«Як і всі тут присутні, я відчуваю велике щастя від того, що ми маємо сьогодні можливість віншувати людину-легенду, людину-історію, людину, чий життєвий, творчий, політичний, громадський шлях фактично є віддзеркаленням новітньої доби історії України і новітньої доби історії тої колишньої держави, яка мала назву Радянський Союз», — наголосив В. Литвин у своєму вітальному виступі. За його словами, про Петра Тимофійовича можна говорити «як про справжнього більшовика: він завжди був на боці абсолютної більшості народу і завжди, в усіх іпостасях, на всіх посадах боронив країну, захищав український люд, будував, а головне — зберігав історичну пам'ять». Свою справу, зауважив керівник українського парламенту, Петро Тронько робив з гідністю, не виставляючи на загальний огляд, на загальну оцінку своїх заслуг.

В. Литвин висловив переконання в тому, що сьогодні, вшановуючи такого видатного вченого та громадсько-політичного діяча, як Петро Тронько, «ми складаємо данину шани тим поколінням, разом з якими жив і творив наш ювіляр». Постійним нагадуванням про вклад Петра Тимофійовича у вітчизняну наукову думку, вважає В. Литвин, слугуватиме Музей народної архітектури і побуту під відкритим небом.

«Складаю вам вдячність за те добро, яке я відчував від вас завжди і в усьому, та бажаю вам здоров'я і довгих років життя, — сказав Голова Верховної Ради, звертаючись до ювіляра. — Бо ви, ваше покоління — це та основа, той фундамент, та моральна совість, на якій завжди буде триматися наше життя».

Прес-секретар Голови Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Законопроект про доступ до публічної інформації відправлено на доопрацювання

Вечірнє засідання 9 липня

Пообіді в залі картками зареєструвалося 192 народних депутати. З цього приводу розпочалася дискусія, оскільки представники опозиції наполягали, що за такої кількості обранців відкривати засідання не можна. Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк повідомив, що норма, яка забороняє проводити зібрання, якщо немає 226 парламентаріїв, існувала в Конституції до 1996 року, а тепер її немає і засідання можна відкрити за будь-якої кількості народних депутатів. Однак на вимогу фракцій Партії регіонів і КПУ було оголошено перерву. Після неї продовжився розгляд законопроектів у другому читанні.

Голова Комітету ВР з питань аграрної політики та земельних відносин Валерій Бевзенко розповів про суть проекту закону про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів. За його словами, цей документ дозволяє врегулювати питання, що виникають у процесі експлуатації об'єктів енергетики в умовах суспільного розподілу земель сільськогосподарського призначення, встановити чіткий порядок відшкодування збитків власника землі та користувача внаслідок встановлення обмежень на використання відповідних земельних ділянок і законодавчо визначає порядок проведення аварійних та аварійно-відновлювальних робіт на ділянках, що перебувають у власності та користуванні.

Поки документ готували до другого читання, до нього надійшло 32 пропозиції і зауваження. Після розгляду поправок парламентарії прийняли документ у другому читанні та в цілому. Натомість проект закону про доступ до публічної інформації направили на доопрацювання. Народні обранці ухвалили постанову про відзначення на державному рівні 800-річчя заснування міста Збараж, що на Тернопільщині.

Затим приступили до розгляду проекту закону про всеукраїнський референдум. Представник Комітету ВР з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Анатолій Горбатюк поінформував, що від суб'єктів законодавчої ініціативи під час доопрацювання надійшло 926 пропозицій. Лише 124 із них врахували повністю, 794 — відхилили. Таким чином, профільний комітет рекомендував парламенту прийняти цей документ у цілому. Та представники опозиції наголосили, що низку внесених ними поправок не врахували. Оскільки народні обранці наголошували на принциповості своїх пропозицій до законопроекту, їх мали розглядати окремо. Керівник фракції БЮТ Іван Кириленко поінформував, що його колеги по партії можуть зняти свої пропозиції і проголосувати за проект, якщо будуть враховані висновки Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради. Натомість очільник фракції Партії регіонів Олександр Єфремов запропонував закрити засідання, а розгляд поправок до законопроекту продовжити в суботу. Парламентарії погодилися з цією пропозицією.

Надія СМІЯН.

У НОМЕР

Під час шостої сесії ухвалено 135 законів

За період шостої сесії Верховної Ради України шостого скликання народні депутати України ухвалили у цілому 135 законів.

Про це повідомив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин у суботу, закриваючи шосту сесію Верховної Ради України шостого скликання, яка тривала з 2 лютого по 10 липня нинішнього року.

За словами керівника парламенту, порядком денним шостої сесії передбачалося підготувати та внести на розгляд 1473 питання. Крім того, 83 законопроекти включено додатково. Фактично за 51 день пленарної роботи (відбулося 72 ранкових та вечірніх пленарних засідань) обговорено з прийняттям відповідних рішень 771 питання. Проведено три парламентських слухання щодо реформування законодавства про місцеві вибори, запровадження 12-річної загальної середньої освіти та з питань бюджетної політики на 2011 рік, а також урочисте засідання, присвячене складенню присяги новообраним Президентом України (25 лютого 2010 року).

На виконання головних завдань, що ставилися у період сесії, за участю новосформованої коаліції депутатських фракцій призначено новий склад Кабінету Міністрів України, ухвалено Державний бюджет та Державну програму економічного і соціального розвитку України на 2010 рік, Засади внутрішньої і зовнішньої політики, закони про здійснення державних закупівель, про судоустрій і статус суддів, про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів, оновлену редакцію Бюджетного кодексу України та цілий ряд інших законів.

Із 23 законопроектів, визначених Президентом України невідкладними, 11 ухвалено у цілому як закони України, ще 4 — прийнято за основу та направлено для їх підготовки до другого читання.

Усього за сесію прийнято рішення щодо 1038 законопроектів, у тому числі схвалено у цілому 135 законів, 86 проектів — у першому читанні, 817 — повернуто на доопрацювання, відхилено та знято з розгляду, з них 365 — відповідно до процедури відкликання. «Це свідчить про те, що Верховна Рада принциповіше ставиться до законопроектів, у тому числі, «власного виробництва», — зазначив В. Литвин.

Крім того, за результатами прийнятих рішень оформлено 504 постанови організаційно-установчого та процедурного характеру.

У розрізі суб'єктів права законодавчої ініціативи розглянуто 28 законопроектів з числа поданих Президентом України, 307 — Кабінетом Міністрів України, 703 — народними депутатами України. Тематично переважали питання економічної політики (272 розглянутих проектів), галузевого розвитку (265) та правової проблематики (253).

Із прийнятих законів на кінець сесії підписано і введено в дію 73, з них 6 — з питань ратифікації міжнародних договорів і угод, 57 — про внесення змін до актів чинного законодавства. У новій або оновленій редакції введено в дію 8 законів. Ще 56 прийнятих законів готуються або направлені на підпис Президенту України. Крім того, 6 законів повернуто Президентом для їх повторного розгляду.

На кінець сесії на опрацюванні в комітетах Верховної Ради України перебуває 1269 законопроектів, з яких 133 готуються до другого або наступних читань.

Голова Верховної Ради України нагадав, що робота наступної, чергової, сесії парламенту розпочнеться у вівторок, 7 вересня. Також, за словами В. Литвина, у п'ятницю, 16 липня, у сесійній залі парламенту відбудеться урочисте засідання з нагоди 20-ї річниці прийняття Декларації про державний суверенітет України, на яке запрошено і депутатів попередніх скликань.

Прес-служба Верховної Ради України.

СПІВЧУТТЯ

Колектив Центральної виборчої комісії висловлює глибоке співчуття члену Комісії **Райковському Броніславу Станіславовичу** з приводу тяжкої непоправної втрати — смерті його матері Райковської Олени Олександрівни. Пішла з життя людина мудра, добра і чуйна людина, роботяща господиня, любляча мати й бабуся. В серцях багатьох людей вона залишиться любов'ю та світлою пам'яттю.

До 20-річчя ухвалення Декларації про державний суверенітет України

«Вона прозвучала як сигнал труби...»

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Лесь Танюк (народився 1938 року на Київщині) — режисер, письменник, театральний педагог, перекладач, громадський і політичний діяч. Голова Національної спілки театральних діячів України та Всеукраїнського товариства «Меморіал» ім. Василя Стуса. Поставив 50 вистав у театрах Львова, Москви, Києва. Автор кількох десятків книжок та понад 600 публікацій у періодиці з питань культури й політики. Народний депутат України Верховної Ради I—V скликань. Входив до депутатської групи Народна рада та фракції Народного руху. Очолював парламентський Комітет з питань культури й духовності.

ДЕКЛАРАЦІЯ
ПРО ДЕРЖАВНИЙ СУВЕРЕНІТЕТ УКРАЇНИ

Прийнята Верховною Радою Української РСР 16 липня 1990 року

Київ
Видавництво політичної літератури України
1990

Перше видання Декларації про суверенітет України з автографами учасників прийняття Декларації, зокрема Леся Танюка.

Фото з архіву Михайла ШУЛЯКА.

— Спершу, мені здається важливим, сказати, що Декларація була своєрідною українською передконституцією. Бо потім і сама Конституція, і всі інші акти приймалися, виходячи з Декларації про суверенітет. Це дуже важливо.

Декларація не виникла на порожньому місці — бо перед тим такого роду акт прийняли естонці, інші прибалти. Також перед тим грандіозне рішення прийняли грузини, які відмінили знамениту російсько-грузинську угоду.

Правда, в нашій Декларації був один момент, який багатьох тоді стривожив. Я надіслав текст Декларації Єлені Георгіївні Боннер. Вона по телефону висловила свої привітання, але зауважила, що в Декларації одне місце її дивує. Там у кінці сказано, що все це зроблено для того, щоб підписати Союзний договір. Вона каже: «Якщо це ваша така гра з комуністами — заради того, щоб вони заспокоїлись і проголосували, то я це розумію. Але коли вони вас обдурили і прийняли Декларацію тільки для того, щоб знову вступити в Союз? Чи не вийде як у приказці: гуляли-веселилися, підрахували — просльозилися?»

Там справді в кінці є фраза про те, що Декларація може бути основою для підписання нового Союзного договору...

— А в інших тогочасних деклараціях такого не було? Навіть у росіян?

— Ні. Я пояснив Єлені Боннер, що це справді така гра, вона необхідна, бо в нас є велика прокомуністична група депутатів (вона тоді ще не називалася «Групою 239»). Але наша Народна рада жодним чином не націлена на підписання нового Союзного договору. Бо зрозуміло, що це шлях до відновлення тієї самої імперії.

Ну, і ще один тодішній випадок згадується з приємністю. Днів через три після того мені раптом зателефонував з Москви Олег Миколайович Єфремов, керівник МХАТу, й питає: «Ну что, подписали Декларацию? Будете независимыми?» — «Да». — «Ну и молодцы! Все бы так!»

Себто, коли ми лаємо Росію, мусимо не забувати, що в Росії було чимало людей, які внутрішньо сприяли нам. От такого типу люди, як Новодворська та інші, — вони ж чудово розуміли, що старий Союз іде до розпаду, а ідея нового Союзу спекулятивна, й оці декларації дадуть поштовх нормальному європейському розвиткові колишніх радянських союзних республік.

— До речі, про «гру» з нашими комуністами. Вони тоді також із вами загравали? Адже в документах 28-го з'їзду КПУ йшлося про суверенітет України.

— Наші комуністи тоді опинилися в ситуації, що Росія була налаштована дуже антикомуністично, й звідти марно чекати підтримки. Цю ситуацію їм треба було якось пересидіти. Й вони ще перед тим, як ми прийняли Декларацію про суверенітет, справді скликали свій з'їзд і визнали цю Декларацію — ще тоді не прийняту. Отже, ніби пішли назустріч. Хоча насправді то був відступ у заранiя підготовлені окопи. Для них «український суверенітет» мислився все-таки в межах Радянського Союзу. Це потім не раз було предметом дискусій. Уявіть, коли, вже після прийняття Декларації, нам доводилось приймати якийсь закон, що суперечив союзному законові, за логікою (адже ще жили в Союзі) ми мусили б не приймати цього закону. От про це й сперечалися комуністи. Але — пізно. Адже навіть коли ми робили нову Конституцію, то керувалися вже не принципами радянської конституції, а тим, що закладено в Декларації про суверенітет.

Себто, Декларація, по суті, носила законодавчий, а не декларативно-літературний характер, як думалося комуністам. Хоч це і звалось «декларація», але документ, по суті, був законодавчий. Адже моментально після Декларації ми ухвалили закон про економічну незалежність, що базувався саме на Декларації. Так, як і закон про те, щоб наші солдати не служили у військах СРСР, й інші закони. Тобто, Декларація була ніби сигналом труби. От вона прозвучала — і все почало рухатись у певному напрямку.

— А вас не тривожило, що Декларація, з її обережним абзацом про можливий Союзний договір, перегукується з не надто рішучими Універсалами Центральної Ради?

— Ні, ми тоді якось не дуже зациклювались на тих Універсалах.

— Але ви особисто, з вашою схильністю до історичних паралелей, не могли про ті Універсали зовсім не згадувати!

— Звісно, я навіть на Народній раді намагався провадити такий лікнеп, поширював ті Універсали серед колег, щоб ненароком не повторити помилок Грушевського, Винниченка й Петлюри. Але чистої паралелі з минулим там не могло бути. Бо тоді ми за один день проживали те, що раніше за місяць чи рік. І якщо хтось обережно говорив, що те чи те не слід робити, то через деньдва він уже цього не говорив і не думав. От вам приклад з Юхновським. Він — інтелігент, суперрозумний чоловік. Але коли я поставив на Президії Верховної Ради питання про те, щоб на гривнях був портрет Мазепи, Ігор Рафаїлович просто накинувся на мене: «Це неправильно, нерозумно, провокативно! Лесю, ви молодий, а я старий, я знаю!» А минуло кілька місяців — і ця наша суперечка вже здавалася смішною. Зрештою, в ті дні громадська думка дозрівала навіть швидше, аніж наші депутатські уявлення про те, що правильно, а що ні.

До речі, якраз Юхновський це дуже добре розумів. Саме він наполіг на проведенні референдуму про незалежність. Усі боялися того референдуму, навіть я боявся: а раптом програємо? А Юхновський сказав: «Ні, Україна не програє, люди не можуть помилитися».

Так і вийшло. Тепер ті страхи здаються наївними. У мене збереглась російськомовна листівка, яку й випустив тоді спеціально для Севастополя, — маленький хлопчик каже: «Мама, уговори папу проголосовать за Независимость!»...

Це я кажу до того, що легенда навколо якогось явища часом набагато важливіша, ніж соціологічна реальність. І оця «фантастика уявлень» — вона іноді потужніша й рухливіша від реальності. В цьому сенсі Декларація про суверенітет була для свого часу ніби фантастикою. Вона ж нікого ні до чого не зобов'язувала — окрім гасел. Але гасла були настільки переконливими й серйозними, що поступово ставали законами. Бо перемагає не той, чия сила більша, а той, на чиєму боці громадська свідомість.

— Сьогодні Декларація — це меморіальний документ, чи вона зберігає актуальність?

— Зберігає. І те, що зараз діється, що нинішні нові закони ігнорують Декларацію про суверенітет — це якраз знак того, що багато хто хотів би сьогодні святкувати річницю Декларації тільки як річницю тогочасного документа. Але на неї і досі посилаються навіть противники суверенітету. Приміром, наші антиНАТОвські політики кажуть: «А он же в Декларації сказано про позаблоковість України!» Хоча цей пункт Декларації стосувався Варшавського договору, а не НАТО. Отже, це підміна понять, спекуляція на Декларації. Справді, низка її положень належить лише своєму часові. Але стратегічно цей документ чинний і досі — якщо, звісно, говорити про дух, а не про букву.

Розмову вів Віталій ЖЕЖЕРА.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про проведення парламентських слухань на тему: «Українці в світі»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Провести 8 грудня 2010 року в залі пленарних засідань Верховної Ради України парламентські слухання на тему: «Українці в світі».

2. Кабінету Міністрів України до 1 листопада 2010 року підготувати та подати до Верховної Ради України необхідні інформаційно-аналітичні матеріали щодо питання парламентських слухань, а також визначити доповідачів із зазначених питань.

3. Комітету Верховної Ради України з питань культури і духовності відповідно до Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» здійснити організаційні заходи щодо забезпечення проведення парламентських слухань.

4. Національній телекомпанії України та Національній радіокомпанії України за участю Інформаційного управління Апарату Верховної Ради України забезпечити в установленому порядку пряму трансляцію парламентських слухань на Першому загальнонаціональному каналі Національної телекомпанії України та Першому загальнонаціональному каналі Національної радіокомпанії України.

5. Управлінню справами Апарату Верховної Ради України забезпечити фінансування витрат, необхідних для організації і проведення зазначених парламентських слухань, стенографування та видання матеріалів парламентських слухань Видавництвом Верховної Ради України.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
1 липня 2010 року.
№ 2385-VI.

ДЕНЬ

ГОЛОС УКРАЇНИ № 127 (4877)
ВІВТОРОК, 13 ЛИПНЯ 2010

Українських туристів, які постраждали від «Каріа-туру», розселено в готелях Туреччини. *Про це повідомив на брифінгу директор департаменту інформаційної політики МЗС Олег Волошин*

Учора на спеціальному пленарному засіданні Конституційного Суду України обраний новий голова суду ГОЛОВІН Анатолій Сергійович

«Сильна Україна» оголошує національний праймеріз — рейтинговий відбір кандидатів на вибори

Списки кандидатів від партії «Сильна Україна» для участі у місцевих виборах будуть сформовані з урахуванням результатів попереднього партійного голосування — так званого праймеріз.

Праймеріз — це рейтинговий відбір кандидатів на виборні посади серед представників однієї партії. Він буває відкритим, коли голосувати може будь-який громадянин, і закритим, коли право голосу мають тільки члени партії, що проводить попередні вибори.

«Праймеріз — це можливість для кожного члена партії стати кандидатом від «Сильної України» на виборах до місцевих органів влади 31 жовтня 2010 року. Це відкритий, демократичний відбір, який дозволить визначити кращих із кращих. «Сильна Україна» надає реальний шанс кожному партійцеві просунутися в кар'єрі, реалізувати свої ідеї», — повідомив Сергій Вітер, керівник Національного секретаріату партії.

Для участі в попередніх виборах кандидатові необхідно подати заявку в місцеве відділення партії. Заяви будуть прийматися в регіональних, міських і районних організаціях «Сильної України» з 20 по 31 липня. Усю інформацію про порядок проведення попередніх виборів можна отримати у відділеннях партії на місцях і на партійному сайті **www.silnaukraina.com.**

Внутрішньопартійне голосування стартує вже 10 серпня. За кандидатів зі списку праймеріз свого району, міста, області члени партії зможуть проголосувати на сайті «Сильної України». Паралельно з інтернет-виборами, з 10 по 31 серпня, відбудеться відкритий, всенародний праймеріз. Громадяни зможуть голосувати в мобільних пунктах «Народний праймеріз», які будуть розташовані на центральних вулицях населених пунктів. На народне голосування виноситься той самий список, що і на внутріпартійне.

«Проводячи попередні партійні вибори, ми хочемо оцінити потенціал кандидатів від нашої партії. Річ не в тому, щоб поставити в список «потрібних» людей. Ми хочемо знати, хто сьогодні користується реальною довірою на місцях. Ми шукаємо нових лідерів», — зазначив голова партії «Сильна Україна» Сергій Тігіпко.

Результати внутрішньопартійного голосування і народного праймеріз будуть опубліковані на сайті партії на початку вересня.

Вхід суворо заборонено!

Кажуть, що відома в Україні й за рубежем Миколаївська спеціалізована дитячо-юнацька школа олімпійського резерву з кінного спорту опинилася на межі закриття. Чи це правда? Розкажіть детальніше про події, які відбуваються довкола ДЮСШ.

Олена РАЙЧЕНКО.

Миколаїв.

Опечатане дитинство

Багаторічний тліючий конфлікт між тренерами з кінного спорту ДЮСШ і керівництвом державного підприємства «Південьконецентр» дійшов до точки кипіння в розпал зими, коли за наказом в. о. генерального директора конецентру Юрія Гнатюка в стайні для державних коней і в дитячих роздягальнях вирубали світло. Але в інших стайнях, де утримувалися комерційні коні, з електрикою було все гаразд. В один з таких днів саме в переддень спортивного свята юні наїзники виявили на дверях своїх роздягалень смужки паперу з грізним знаком оклику — «Опечатано!».

Чому миколаївські кінники стали ізгоями на власній спортивній базі, якою користувалися майже півстоліття? Провокація конфлікту, як з'ясувалося, закладена в підпорядкованості різним міністерствам. «Південьконецентр» і вся його матеріальна база, у тому числі спортивні споруди, перебувають у парафії Міністерства аграрної політики України, яке начебто й не зобов'язане фінансувати кінний спорт. Тоді як тренерсько-викладацький склад одержує зарплату в обласному управлінні фізкультури і спорту, а це вже Міністерства молоді та спорту.

У керівництва «Південьконецентру», що ледве зводить кінці з кінцями за рахунок бюджетного підживлення й оренди землі, на все про все відповідь тепер одна: треба — платіть, коні — задоволення дороге, комунізм закінчився.

Обласне спортивне керівництво таку позицію не розділяє: погубити традиційний на Миколаївщині кінний спорт — злочин. Школа і конецентр — одне ціле, у спортивну базу вкладено мільйони гривень. «Коня, котрий не проявив себе в змаганнях, ніхто не купить», — переконаний начальник обласного управління з питань фізкультури і спорту Олександр Садовський.

Є й інша думка. Приміське підприємство, яким є «Південьконецентр», — жирний шматок, до якого придивляється і принюхується багато хто. Ситуацію штучно доводять до абсурду, підприємство розвалюється, щоб потім легше було все прибрати до рук. Майже тисяча гектарів орної землі, величезні площі під господарськими та спортивними спорудами, не кажучи вже про все інше, розбурхують хапальні рефлекси товстосумів.

ЗАКІНЧЕННЯ НА 14-Й СТОР.

Фото Галини ПОРФИР'ЄВОЇ.

Криза хвилюється — два

БАЛАНС ТИЖНЯ

*** Місія МВФ рекомендуватиме раді директорів МВФ виділити Україні кредит у рамках програми stand by обсягом 14,9 мільярда доларів США на 2,5 року — про манну небесну.**
*** У червні проти травня споживчі ціни знизилися на 0,4 відсотка — про те, хто за що відповідає.**
*** Уряд очікує другої хвилі економічної кризи — про тріску.**

Бюджет за скороченою процедурою

Кредит від МВФ потрібен уже тому, що без нього не вийти з бюджетної кризи. Заяви податківців про те, що буцімто кількасотмільйонне перевиконання червневого плану пов'язане з покращенням дисципліни платників, — пусте. Недобір із ПДВ у червні сягнув 875 мільйонів гривень, перевиконання податку на прибуток пов'язане з виплатою дивідендів, а митники не справилися з місячним завданням більш як на три мільярди гривень. Після провального для Мінфіну травня (видатки перевищили доходи більш як утричі!) напрошувалося скоротити видатки, передусім — на управління, але було не до того. Вердикт Стокгольмського арбітражу щодо повернення «Росукренерго» 11 мільярдів кубометрів газу, в разі його виконання, не лишає жодних шансів вкластися у дефіцит держбюджету в 5 відсотків. Не скорочувати видатки — означало б не бачити кредиту. Але запропоновані урядом зміни щодо скорочення видатків на держпрограми, дотації Пенсійному фонду, АПК, вугільному сектору, фінансування Збройних сил і незахищених категорій населення законодавці розцінили як безжальний секвестр за скороченою процедурою. Ксенія Ляпіна (фракція «Наша Україна») висловилася коротко й вичерпно: це — намір затвердити бюджет для багатих коштом бідних. Однак ціна питання (МВФ позичає суму, яка співмірна 10 відсоткам ВВП), а також потреба одержати гроші на проведення виборів до місцевих рад змусила законодавців схвалити зміни до держбюджету.

Гроші від МВФ як манна небесна. Вони дають зрозуміти, що вкладати гроші в Україну — вдячна справа (рейтингове агентство «Fitch» вже підняло їй довгостроковий рейтинг до стабільного). Ясно, що ними уряд погашатиме російський кредит у два мільярди доларів США, взятий під неринковий процент для покриття дефіциту держбюджету (проїдатимемо борги, як і торік). Кредит підтримає курс гривні (утримати його до кінця року на рівні 7,9 грн./$ буде нескладно). Позитивне рішення ради директорів МВФ сприятиме зростанню вартості українських євробондів, які уряд планує розмістити найближчим часом, щоб залучити додаткові запозичення. Але є заморочки: таку значну позику на такий короткий термін ефективно можна й не перетравити. Є відверті виклики: уряд має ініціювати прийняття низки підзаконних актів та надати МВФ чітку програму підняття тарифів на газ і електроенергію, вважай, зважитися на адміністративне підвищення комунальних тарифів. І при цьому, якщо уряд справді професійний, він має захистити людей від подальшого зубожіння. Адже за кредитом від МВФ — бовваніє й інфляційний ризик, пов'язаний із природним збільшенням грошової пропозиції, відновленням кредитної активності в банківській сфері тощо. Але редакція урядових змін до держбюджету поставила під сумнів професійність міністрів і підпорядкованих їм відомств.

Ціна виявленої довіри — над усе!

Приємно вразила статистика. В червні проти травня споживчі ціни знизилися ще на 0,4 відсотка (у травні проти квітня — на 0,6). Але не так, щоб здивувала — це наслідок «мирного співіснування» низької купівельної спроможності громадян та... інфляційних тенденцій. У річному вимірі, за спостереженнями наших статистиків, інфляція зросла на 6,9 відсотка, треба думати, що це підніме Україну в рейтингу Комітету статистики СНД із першого місця за рівнем річної інфляції.

Президент країни порадував черговим законопроектом щодо діяльності Нацбанку, де він запропонував зобов'язати регулятора контролювати цінову стабільність упродовж 3—5 років. У того засобів впливу — кіт наплакав: як облікова ставка — не авторитет для процентних ставок за кредитами, так і грошово-кредитна політика — не авторитет для бюджетної. Але всіх це влаштовує, бо і Нацбанк нівроку заробляє, і комерційні банки. Єдино, як Нацбанк впливає на споживчі ціни, то це зміцнюючи курс гривні, опосередковано здешевлюючи імпорт товарів та послуг. Але дієвість такого інструмента доволі обмежена. Реалії засвідчують, що в річному вимірі імпортні товари подорожчали втричі помірніше за вітчизняні. Нацбанк не відцурався «виявленої йому довіри», а законопроект Президента законодавці схвалили оперативно, бо йдеться про давні заморочки щодо узгодження наших специфічних стандартів із міжнародними, а крім того — про зміну деяких повноважень ради Нацбанку, подовження терміну каденції глави Нацбанку з 5 до 7 років та інше. Натхненний дефляційними показниками Нацбанк уже знизив облікову ставку до 8,5 відсотка, і логічно очікувати на зміну ставок рефінансування і депозитів. Передумови для цього вже очевидні.

Найбільш зацікавлені в зниженні вартості кредитів, звісно, підприємства реального сектору економіки. За умов недолугої бюджетно-податкової політики, колосальних масштабів взаємної заборгованості в корпоративному секторі, за сезонного зниження цін на метал і нестабільності на міжнародних фінансових ринках підприємства чекають змін на краще. Їх уряд тільки обіцяє, а падіння проекту Податкового кодексу з управлінської вертикалі на всенародну горизонталь свідчить про цілковиту безпорадність влади. Фонд держмайна оприлюднив проект приватизаційної програми на 2010—2014 роки, за яким експерти вже побачили бажання розпродати все якомога швидше й дешевше. В парламенті реєстрували одне за одним подання про відставки урядовців, у тім числі — провідників резонансних змін у Податковий кодекс. Можна й відставляти, але це нічого не вирішить ані для держбюджету, ані для підприємств. Уряд наступив на граблі своїх попередників, поставивши політичну доцільність перед економічною, розрекламувавши воза перед конем як швидкісний транспортний засіб. Але видатки на поточні та капітальні зобов'язання, заборгованість із заробітних плат, пенсій та невідшкодованого ПДВ, дисбаланси Пенсійного фонду, НАК «Нафтогаз України» не виказують навіть ознак можливого руху.

...На урядовому засіданні Прем'єр-міністр Микола Азаров повідомив про рішення витрачати кредит МВФ для підготовки до другої хвилі економічної кризи. Нехай. Аби тільки не почуватися тріскою між хвиль.

Сергій ВЛАД.

«Смоленську катастрофу» використають у політичній боротьбі?

Уже третій місяць поспіль у Польщі відзначили 10 число як день пам'яті жертв катастрофи президентського авіалайнера поблизу Смоленська 10 квітня 2010-го. Минулої суботи вранці о 8.41 (час падіння літака. — Авт.) група представників Права і справедливості (ПіС) на чолі з її лідером, братом-близнюком загиблого президента, Ярославом Качинським, поклала вінок та запалила лампадки під хрестом навпроти президентського палацу.

Після обіду представники «Руху 10 квітня» провели зустріч на центральній площі Варшави, на якій зібрали більше двох тисяч осіб. Окремі учасники прийшли з плакатами «10.04. Політичне вбивство. ПО трупах до влади» (ПО з великої букви не випадковість — це польська абревіатура правлячої партії Громадянська платформа. — **Авт.**). Зібрані скандували: «Вимагаємо правди!». Подібні заклики лунали майже одночасно в іншій частині Польщі — на Ясній Горі (місто Ченстохова, що є місцем паломництва католиків до Ченстоховської ікони Божої Матері. — **Авт.**), де проходила щорічна проща «Родини «Радіо Марія» (очолюване о. Тадеушем Ридзиком «Радіо Марія» відоме у Польщі пропагандою крайніх правих поглядів та симпатіями і підтримкою виборчих кампаній ПіС. — **Авт.**), в якій взяли участь представники «Товариства родин «Катинь 2010».

Крім того, напередодні члени фракції ПіС у нижній палаті парламенту створили «парламентську групу з питань вивчення смоленської катастрофи». За словами керівника групи Антоні Мацеревіча (депутат від ПіС, відомий, зокрема, як автор котроверсійного «списку Мацеревіча» (1992) — переліку урядовців незалежної Польщі, які «співпрацювали з комуністичними спецслужбами» та головний ідеолог «Рапорту про ліквідацію Військових інформаційних служб» (2007). — **Авт.**), група займатиметься «прагненням з'ясування катастрофи», збором документів, контактами з інституціями, що ведуть слідство та «публічним заслуховуванням осіб, що володіють інформацією на тему катастрофи». Як з'ясувалося, парламентська група, ядро якої становить «внутріпартійна група ПіС», планує мало не паралельне розслідування, за результатами якого обіцяє представити суспільству свій рапорт.

Учасники вищезгаданих утворень вважають, що попереднє урядове розслідування «ведеться недбало» і свідчить про «небажання ретельного з'ясування причин Катастрофи» та вимагають створення незалежної (не польсько-російської. — **Авт.**) міжнародної комісії з вивчення причин катастрофи, повернення Польщі решток літака (в т. ч. бортових самописців) та всіх особистих речей загиблих, виплати родинам загиблих відшкодування за принципами Монреальської Конвенції 1999 року.

На думку польських політологів, такі дії ПіС та її громадських організацій-сателітів засвідчують прагнення використати «смоленську катастрофу» у політичній боротьбі задля здобуття перемоги у цьогорічних місцевих виборах (до воєводських органів місцевого самоврядування — Сеймиків) та парламентських (до Сейму і Сенату), що мають відбутися в 2011 році. Такі твердження можуть виявитись небезпідставними. Аналізуючи цьогорічну президентську передвиборчу кампанію та її результати, один із спіч-мейкерів ПіС Яцек Курський, в інтерв'ю ТВН-24, прямо назвав однією із причин поразки свого лідера Качинського «відсутність можливості говорити про ставлення уряду (правлячої Громадянської платформи. — **Авт.**) до смоленської катастрофи». Нагадаємо, учасники президентських перегонів дотримувались негласної домовленості не використовувати це питання у ході передвиборчої кампанії.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

ПЛАНЕТА

На рейді Одеси — морська ескадра учасників навчань «Сі Бриз»

Велика ескадра бойових кораблів країн-учасниць багатонаціонального навчання «Сі Бриз» учора зайняла свої позиції на зовнішньому та внутрішньому рейдах Одеського морського торгового порту. Найбільше представників — під національним прапором України. Серед 16 кораблів — корвет «Тернопіль», ракетний катер «Придніпров'я», морський тральщик «Черкаси», буксир-рятувальник «Кременець», великий десантний корабель «Костянтин Ольшанський», а також катери морської берегової охорони прикордонних військ.

Цьогорічні військово-морські навчання стануть наймасштабнішими за увесь час їх проведення. Згідно з «легендою», під час тренувань учасники будуть протидіяти морським піратам, а також визволяти захоплених корсарами заручників. Морська частина навчань пройде в Північно-Західній частині Чорного моря, сухопутна — в Миколаївській області на території військового полігона Широкий Лан.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

В Уганді в результаті подвійного теракту загинуло більш як 60 осіб

Жертвами подвійного теракту в столиці Уганди, місті Кампала, за уточненими даними, стали 64 особи, у тому числі громадянин США, **повідомляє Associated Press з посиланням на представників поліції.** Раніше повідомлялось, що в результаті вибухів у ресторані та спорт-барі загинуло 23 особи. Кількість потерпілих поки що не уточнюється, відомо лише, що тільки в одну з міських лікарень доставлено 12 поранених, серед яких три американці.

Вибухові пристрої спрацювали ввечері в неділю, 11 липня, коли в ресторані та спорт-барі йшла пряма трансляція фінального матчу чемпіонату світу з футболу, подивитись яку зібралась численні глядачі. До організації теракту може бути причетним ісламістське угрупування «Аль-Сахаб» із Сомалі, пов'язане з «Аль-Каїдою».

Закарпаття зацікавлене в грантах Євросоюзу

В Ужгороді заступник голови облдержадміністрації Іван Качур зустрівся з директором Євразійської міжнародної торгової палати Віталієм Кошелем. В розмові йшлося про розробку нових інвестиційних проектів із залученням грантових ресурсів Євросоюзу.

Віталій Кошель зазначив, що Закарпаття для закордонного інвестора є надзвичайно привабливим регіоном, і Євразійська палата може допомагати із залученням нових інвестицій з метою реалізації проектів соціально-економічного розвитку. Зокрема, **повідомили в пресслужбі ОДА,** це проекти щодо підвищення конкурентоспроможності регіону, покращення умов для розвитку підприємництва і туризму. Також є кілька цікавих проектів у сфері енергозбереження. Одна з перших ініціатив Євразійської міжнародної торгової палати — відкриття в Закарпатті представництва організації. Обласна влада до співпраці готова.

Василь НИТКА.

Ужгород.

ФОТОФАКТ

Міжнародний обмін досвідом і майстер-клас з української кераміки в проекті «Мистецтво без кордонів» відбулися в Національному павільйоні України на Всесвітній універсальній виставці ЕКСПО-2010 у Шанхаї.

Фото Ольги ТАНАСІЙЧУК (Укрінформ).

Із Нідерландів у Луганськ — велосипедом

Луганськ став останнім пунктом у маршруті голландця Марселя Неймана, який здолав на велосипеді 6 тисяч кілометрів і приїхав в Україну з Нідерландів. Подібні подорожі проходять у нього вже третій рік поспіль: щоліта під час своєї відпустки Марсель проїжджає близько півтори тисячі кілометрів. Цього разу він подорожує незвичайним способом — лежачи на спеціальному велосипеді. Вважає, що так зручніше: по-перше, менше втомлюєшся, по-друге, конструкція сприяє аеродинаміці, а кермо біля сидіння робить велосипед більш маневреним. Після великих європейських країн Україна здалася Марселю досить великою. Він зізнався, що очікував побачити «багато індустрії», а побачив величезні поля й простори. Стосовно якості доріг мандрівник заспокоїв луганчан. На його думку, в Угорщині дороги ще гірші. В Луганську Марсель провів кілька днів, оглядаючи пам'ятки міста, після чого залишив тут велосипед і виїхав додому. За рік він повернеться і продовжить велотурне. Наступного року на нього чекають Росія, Казахстан, Китай і Канада.

Алла АНТІПОВА.

В Ялті президенти прийняли спільну заяву

На неформальну зустріч лідерів держав-членів СНД у Лівадійський палац прибули президенти п'яти країн СНД: Азербайджану — Ільхам Алієв, Вірменії — Серж Саргсян, Білорусі — Олександр Лукашенко, Казахстану — Нурсултан Назарбаєв, Росії — Дмитро Медведєв.

Зліва направо: Президент Росії Дмитро Медведєв, Президент України Віктор Янукович і Президент Білорусі Олександр Лукашенко біля Лівадійського палацу перед початком неформальної зустрічі глав країн-учасниць СНД у Ялті.

Фото Олексія СУВІРОВА (УНІАН).

Віктор Янукович повідомив, що на форумі обговорюватимуть два основні питання: механізм активізації економічного співробітництва у рамках Співдружності та плани щодо реалізації спільних проектів розвитку транспортної і туристичної інфраструктур, зокрема Криму. «Сподіваюсь, що результатом нашої дискусії стане узгодження пріоритетів у сфері економічної взаємодії. Економічне співробітництво визначено державами-учасницями як базовий напрям діяльності Співдружності», — сказав Президент України. Потім він передав слово російському президентові, який від імені присутніх привітав його з 60-річним ювілеєм і побажав, щоб Україна під керівництвом Януковича розвивалась «як стабільна, процвітаюча, сильна держава». Після нетривалої бесіди президенти залишили Лівадійський палац.

За підсумками неформальної зустрічі в Ялті глави шести країн СНД прийняли спільну заяву. Про це повідомила прес-служба Президента України Віктора Януковича. Лідери держав заявили, що забезпечення зростання рівня життя і поліпшення добробуту громадян є найважливішими завданнями СНД у сучасних умовах, а також вважають активізацію економічної взаємодії пріоритетом у діяльності Співдружності. Відзначено, що особливу увагу було приділено питанню лібералізації торгівлі між країнами. При цьому досягнута домовленість продовжити активну роботу над новим Договором про зону вільної торгівлі, і пропонується розглянути цю тему на черговому засіданні Ради глав держав СНД. «З огляду на наявний позитивний досвід, з метою забезпечення стійкого розвитку всіх країн Співдружності, заявляємо про необхідність подальшого розвитку в рамках СНД програм соціально-економічного співробітництва на довгострокову перспективу», — йдеться в заяві.

У прес-службі відзначили, що глави держав підтвердили намір брати активну участь у реалізації важливих інфраструктурних проектів, у будівництві та модернізації стадіонів, спортивних споруд. У цьому контексті президенти вважають корисним конструктивний обмін думками про розвиток міжнародних транспортних коридорів.

«Відзначаємо доцільність спільної реалізації інвестиційних проектів розвитку, спрямованих на розширення мережі курортно-оздоровчих, лікувальних та інших об'єктів країн Співдружності», — сказано в заяві.

Георгій ВЕРВЕС.

Крим.

«Учора на ХІХ Міжнародному фестивалі мистецтв «Слов'янський базар у Вітебську» був День культури України *(Укрінформ)*

«Заробітків на повені не буде», — попередив усіх голова Івано–Франківської обласної державної адміністрації Михайло Вишиванюк після засідання оперативного штабу з ліквідації наслідків стихії на Прикарпатті. *Про це інформує наш кореспондент Дарина НАЗАРЧУК*

ЛЬВІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Пустують бази відпочинку

Голова Турківської РДА Василь Чернянський закликав обласну владу допомогти в розвитку туризму в районі. За його словами, майже всі бази відпочинку у Турці пустують. Василь Чернянський запропонував залучити туристичні фірми зі Сходу та Півдня України до співпраці з Львівським регіоном. Адже, за його словами, мешканців Львівщини природою рідного краю не здивуєш, а робітники, шахтарі з південних та східних регіонів могли б удало відпочити на Львівщині.

Ще однією проблемою Турківського району, за словами Чернянського, є відсутність ринку збуту великої рогатої худоби. «У нас 30 тисяч голів ВРХ, це найбільше по області. Але немає ні м'ясопереробного цеху, ні заводу, тому потрібно залучати інвестора», — зазначив голова РДА, **передає Західна інформаційна корпорація.**

Водночас у Старосамбірському районі на Львівщині дещо інші проблеми. Керівник району пояснив, доки не буде доріг на території, не можна говорити про розвиток туризму. Він також закликав обласну владу ініціювати закон про прикордонну торгівлю, завдяки якому можна розвинути регіон.

ЛУГАНСЬКА ОБЛАСТЬ

Перепоховали 92 жертви фашизму

У Міловському районі пройшов мітинг-реквієм, присвячений перепохованню останків радянських солдатів, які загинули в роки окупації в німецькому таборі для військовополонених на хуторі Хомінське. Відповідно до архівних документів, у старих сараях для худоби утримували близько 3 тис. солдатів Червоної Армії. Вони виконували важкі земляні роботи, їх морили голодом, били, живими закопували у землю. Із серпня по грудень 1942 року від хвороб, голоду, виснаження померло, а також були розстріляні 1200 осіб. Перед відступом гітлерівці вивезли з району на захід близько 1500 в'язнів табору. Більш як 250-м полоненим удалося втекти. Їм надали притулок у своїх родинах колгоспники.

2000 року на пам'ять про загиблих у концтаборі на кошти жителів Міловського району відкрили пам'ятник Жертвам фашизму. Цього року під час проведення розвідки Луганським військово-патріотичним товариством «Каскад» виявлено останки 92 радянських солдатів, однак поки що вдалося встановити ім'я лише одного із них. Останки перепоховали на території колишнього концтабору.

Алла АНТІПОВА.

Негода не відступає

Розкрились сльоти небесні

На Миколаївщину обрушилася чергова злива із градом і шквалистим вітром. Жителька Миколаєва, яка мешкає на вулиці Малиновського в Ракетному Гаї, ридала в слухавку: допоможіть, вода просочується в дім уже через вікна... Сильні пориви вітру не витримували дерева — падали на лінії електропередач, високовольтні контактні дроти електротранспортного сполучення, проїзну частину. В обласному центрі підтоплено 14 житлових будинків і знеструмлено п'ять мікрорайонів. У селі Миколаївському Жовтневого району «попливли» 22 житлові будинки і 65 приватних дворів. 28 населених пунктів області шести сільських районів знеструмлено. Як повідомляє центр пропаганди ГУ МНС України в області, на відкачування води й збирання дерев залучено п'ять підрозділів рятувальників, **повідомляє наш власкор Галина ПОРФИР'ЄВА.**

Блискавка вбила жінку

Негода залишила без електропостачання низку населених пунктів у Джанкойському, Нижньогірському, Первомайському, Роздольненському і Красногвардійському районах Криму. Підтоплено присадибні ділянки, зірвано дахи з будинків, повалено дерева, пошкоджено 11 високовольтних мереж. Від блискавки загинула 57-літня жінка. За даними «Кримгазу», сталася деформація газопроводу низького тиску без припинення газопостачання в ряді селищ Красногвардійського району. У селі Вишняківка 24 будинки відключені від газу через розгерметизацію газопроводу. У селі Нива Роздольненського району смерч зірвав покрівлю з двох будинків, повалив дерева на прибудинкові ділянки. У самому районному центрі підтоплено 32 житлові будинки, **повідомляє наш власкор Георгій ВЕРВЕС.**

Без світла

На Дніпропетровщині відновлюють електропостачання, пошкоджене зливою і шквальним вітром. Через негоду без світла залишилося 250 помешкань у селах Старі Кодаки, Сурсько-Литовське, Сажівка Дніпропетровського району та понад 500 — в Олександрівці, Чаплинці й Сергіївці Юр'ївського району, повідомили в Центрі пропаганди ГУ МНС України в області. У Дніпропетровську підтоплено чотири будинки, шість підвалів та шістнадцять садиб, повалено дерева, **повідомляє наш власкор Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.**

Підтоплені будинки в селі Хриплин Івано-Франківської області.

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

У перші дні Великої Вітчизняної на фронт пішли 200 тисяч киян

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Серед захисників Києва була й Надія Олексіївна Іващенко **(на знімку),** яка 18-річним дівчам після курсів санпідготовки брала участь в обороні Голосіївського району. Після наказу про здавання міста їх формування почало відхід у Бориспільський район, де потрапило в оточення, а Надя Іващенко була тяжко контужена й опинилася в полоні. Потрапила в концтабір у Дарницькому районі й пробула там місяць. Потім місцеві підпільники допомогли їй втекти. І до визволення Києва вона продовжувала боротьбу в підпіллі.

Увесь час оборони міста в тилу гітлерівських військ діяли 13 партизанських загонів і 2 партизанські полки, 3 партизанські загони робітників-шахтарів Донецької області, 2 загони з Харківської й один з Полтавської областей. Як розповідали полонені гітлерівці, солдатам були обіцяні нагороди та інші блага, якщо 8 серпня відбудеться парад фашистських військ на Хрещатику. Але тільки 18 вересня 1941 року було віддано наказ про залишення Києва його захисниками. Унаслідок запеклих і тривалих боїв війська фашистської Німеччини лише на рубежах Київського укріпрайону втратили більш як 100 тисяч солдатів і офіцерів, близько 200 літаків і танків.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Куди найкраще поїхати у вихідні

Кам'янець–Подільський вийшов на перше місце в рейтингу найпопулярніших місць для відпочинку.

Інтернет-видання «Українська правда» презентувало рейтинг п'яти найбільш затребуваних місць для подорожей восени, першу сходинку в якому займає старовинне місто. Журналісти провели моніторинг інтернет-сайтів із пропозиціями туроператорів та опитали співробітників восьми українських фірм, які організовують тури вихідного дня. Оцінку проводили за кількістю минулорічних туристичних поїздок, якістю обслуговування в пунктах харчування, дорожнього покриття і цінністю туристичних об'єктів.

У міськраді перемогу в рейтингу вважають гарним досягненням і обіцяють утримувати першість і цього року. Зокрема, попри кризу, міжнародний фестиваль «Тера Героїка 2010», на який з держбюджету коштів не передбачено, таки відбудеться у жовтні.

Віра ШПИЛЬОВА.

«Розконсервували» цукровий завод

Потужний цукровий завод у селі Оженин Острозького району на Рівненщині, який два роки тому законсервували, запрацює з наступного року. Про це повідомив голова правління ЗАТ «НВП «Захід-Цукор» Ростислав Козакевич. До речі, сьогодні із шести цукрових заводів на Рівненщині працюють лише два — у селі Бабин Гощанського району та місті Дубно.

— Ми проводимо технологічну модернізацію потужностей і капремонт підприємства, яке було введено в експлуатацію приблизно сорок років тому, — продовжує Ростислав Козакевич. — Адже плануємо збільшити потужності (раніше за добу переробляли 3 тисячі тонн солодких коренів, то після завершення модернізації — 4,5). Оновлення заводу істотно зменшить витрати на переробку сировини. Якщо раніше для роботи протягом сезону завод в Оженині потребував 28 мільйонів гривень оборотних коштів через енергозатратне і технічно застаріле обладнання, то завдяки новітнім технологіям цю суму вдасться зменшити на тридцять відсотків. Загалом у модернізацію заводу вже інвестовано приблизно 20 мільйонів гривень.

Інвестор планує не лише технічно переозброїти підприємство, а й створити повний цикл виробництва цукру. Для цього веде перемовини із власниками паїв та аграрними господарствами про оренду землі в Острозькому, Гощанському та Корецькому районах.

— Для створення повного циклу заводу необхідно мати до 20 тисяч гектарів землі, —наголошує Ростислав Козакевич. — Процес укладання договорів про оренду землі із селянами вже активно ведемо, оскільки в кінці року прагнемо підготувати площі під посіви цукрових буряків.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

ФОТОФАКТ

У Миколаєві згідно із програмою «Дороги» покладено покриття на основних магістралях, а також на мостах Варварівському — в одеському напрямку та Інгульському — у київському, й роботи тривають.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Херсонська область і Грузія мають намір співробітничати в сільськогосподарській сфері

У ході зустрічі заступника глави Херсонської облдержадміністрації Олександра Гонтаря, представника міністерства сільського господарства Гурійського краю (Грузія) Костянтина Урушадзе й директора компанії «Агробізнесцентр» Гели Зоїдзе сторони висловили зацікавленість у реалізації спільних проектів, зокрема в організації поставок із Грузії чаю, концентратів соків, вина, а з Херсонської області — зерна. Також обговорювалася можливість розміщення на потужностях колишнього приладобудівного заводу «Сокіл» (Нова Каховка) замовлення на виготовлення сушильного устаткування для переробки чаю в домашніх умовах. А також можливість створення на потужностях новокаховського заводу спільного підприємства, яке спеціалізуватиметься на виробництві тепличного обладнання, **повідомляє прес-служба ОДА.**

«Ні!» — Податковому кодексу у першому читанні

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Перший заступник голови облдержадміністрації Василь Коломийчук, котрий вийшов до учасників акції, сказав, що Президент також проти того, щоб приймати Податковий кодекс у нинішньому варіанті. Його будуть доопрацьовувати. Водночас він пообіцяв вивчити проблеми підприємців. Для цього найближчим часом ринки міста відвідає голова облдержадміністрації Михайло Цимбалюк. Під лозунгом «Купуй своє» влада має намір наповнювати місцевий бюджет, тому малому бізнесу будуть усіляко сприяти. Водночас є немало питань і до самих підприємців. За словами міського голови Романа Заставного, стихійна торгівля заполонила вулиці Тернополя, найменші спроби влади навести порядок зустрічають шалений спротив, тому до цієї справи залучатимуть громадськість. Підприємці пообіцяли створити свою раду, визначити коло актуальних питань, які входять до компетенції місцевої влади, і спільно вирішувати їх. Щодо проекту Податкового кодексу, то пропозиції представників малого бізнесу передадуть до Києва.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

На знімку: під час акції протесту.

Фото автора.

«Документ викликав величезний суспільний резонанс»

Винести на всенародне обговорення нову редакцію Податкового кодексу можуть уже найближчим часом. Нині в профільному парламентському комітеті нагромадилося понад 5 000 поправок до проекту документа, які після розгляду буде, найвневніше, внесено.

Нагадаємо, Податковий кодекс ухвалили в першому читанні. Президент України Віктор Янукович розкритикував новий документ. Влада розраховувала, що кодекс у цілому вдасться узгодити ще до парламентських канікул, щоб сформувати бюджет на 2011 рік на новій податковій основі. А тепер в адміністрації глави держави сподіваються, що парламент затвердить кодекс восени.

Перенести затвердження Податкового кодексу на осінь удалося завдяки позиції робочої групи з доопрацювання цього документа, яку очолює Сергій Тігіпко, заявила журналістам заступник голови партії «Сильна Україна» Олександра Кужель: «Документ викликав величезний суспільний резонанс. Нині його винесено на всенародне обговорення. Це перемога, зокрема, бізнесу, інтереси якого ми намагалися максимально обстояти в цьому документі».

Тим часом, партія «Фронт змін» зібрала 700 тисяч підписів під зверненням до Президента Віктора Януковича з вимогою відкликати урядовий проект Податкового кодексу і змінити його ідеологію. Про це заявив народний депутат України Арсеній Яценюк у ефірі телеканала «Інтер». За його словами, проведено роз'яснювальну роботу серед підприємців і населення щодо положень цього документа.

У свою чергу, лідер Комуністичної партії України Петро Симоненко повідомив ЗМІ, що нині активно обговорюється можливість запровадження диференційованого податку і податкових канікул для новостворених підприємств. Крім того, пропонується ввести податкові пільги для інвестиційних проектів і розглянути питання про зміну кредитної ставки НБУ та комерційних банків.

У НОМЕР

ОДЕСА

Прочани очікують зустрічі з Кирилом

В Одесі завершується підготовка до візиту предстоятеля Російської православної церкви Святійшого Патріарха Кирила. Перед головним входом до Свято-Преображенського собору тривають роботи з відновлення фасаду й облаштування нового дорожнього та тротуарного покриття. Його Святість 21 липня очолить чин освячення і Божественну літургію в цьому соборі.

Очікується прибуття в Одесу 200 тисяч прочан з України, Молдови, Росії та країн далекого зарубіжжя. Для охорони порядку буде залучено 3 тисячі міліціонерів. У програмі перебування предстоятеля Російської православної церкви Святійшого Патріарха Кирила відвідання Свято-Успенського кафедрального собору й Свято-Успенського чоловічого монастиря, а також дитячого будинку «Жемчужинка». Поселиться предстоятель Російської православної церкви в Патріарших покоях, розташованих на березі Чорного моря на 16-й станції Великого Фонтану.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Усе про владу — із поїздки у тролейбусі

В обласному центрі почав курсувати інформаційний тролейбус, в якому розміщений спеціальний монітор. Тепер прямо у транспорті хмельничани зможуть дізнатись про роботу влади, знайомитись з подіями, що відбуваються у місті, прослухати корисну інформацію. Крім того, у салоні постійно транслюватимуться місцеві випуски новин. Невдовзі така ж трансляція з'явиться і в одному з автобусних маршрутів.

Ірина КОЗАК.

РІВНЕ

«Спинена мить»

Так називається фотовиставка, що відкрилася в Рівному. Автор робіт — член Національної спілки фотохудожників України і рівненського фотоклубу «Простір фото» Сергій Бондарук, який мешкає у Луцьку. Вона складається із 45 робіт, котрі були схвалені фотосалонами чотирнадцяти країн світу. Добірка світлин широка як за географією місць, де вони були відзняті, так і за кількістю представлених жанрів. До неї увійшли пейзажі, портрети, сфотографовані автором у просторі від Камбоджі до Галапагоських островів. Глядачі отримали перші враження від яскравості барв, образів і, звичайно ж, позитивні емоції, котрими сповнені світлини.

Олександра ЮРКОВА.

КРИМІНАЛ

Знешкоджено лабораторію з виготовлення метамфетаміну

Злочинне угруповання, яке займалося виготовленням та збутом наркотиків, затримали працівники хмельницької міліції. Організатор групи з процесом виготовлення наркотику познайомився, сидячи за гратами. Коли вийшов на волю, через Інтернет дізнався остаточний рецепт метамфетаміну. В помічники взяв товариша, який частенько навідував його у тюрмі, та ще одного знайомого з кримінальним минулим. Разом у квартирі швидко облаштували лабораторію, де звичайні пігулки та суспензії перетворювалися на психотропну речовину. Услід за виробництвом налагодили і збут. Весь прибуток вкладали в розширення та модернізацію виробництва і закупівлю компонентів. Окрім того, ще й заготовляли наркотики природного рослинного походження, вирощуючи їх на присадибній ділянці.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький

Коноплі скосили, перемололи на порошок і змішали з землею

Плантацію конопель площею 2,3 гектара виявлено на території Златоустівського лісництва на Донеччині. За словами начальника обласного управління із боротьби з незаконним обігом наркотиків Віктора Осуховського, вартість «урожаю» становила приблизно 92 мільйони гривень. Зловмисник чи зловмисники знали, що на цих землях працівники лісництва з'являються рідко: востаннє територію оглядали у квітні. Правоохоронці встановлюють осіб, причетних до висаджування наркомвісних рослин. Господарям поля загрожує від трьох до семи років позбавлення волі. У міліції обіцяють, що посадові особи лісництва будуть покарані адміністративно, оскільки не вжили заходів зі знищення заборонених рослин на території, яку контролюють.

Виявлені посіви знищено. Коноплі скосили, перемололи на порошок та змішали з землею. З початку року в області задокументовано 77 фактів незаконного посіву наркомвісних рослин, порушено 49 кримінальних справ та знищено понад 8 тисяч пагонів.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Загорівся підземний газопровід

Поблизу села Битків Надвірнянського району через зсув грунту пошкоджено підземний газопровід Пасічна—Долина, що належить Долинському лінійному виробничому управлінню магістральних газопроводів. У момент руйнування спалахнув газ. **Як повідомили в прес-службі МНС,** жертв та постраждалих, на щастя, немає. Пожежу приборкувало п'ять відділень Державної пожежної охорони та оперативна група Головного управління МНС області. Вони спрацювали оперативно, й через дві години її було ліквідовано.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Ліфти стають... на якір

У сумських багатоповерхівках розпочалася масова зупинка ліфтів. На цей крок зважилися інспектори Держгірпромнагляду заради уникнення майбутніх трагедій. Адже згідно з перевіркою, із майже 1200 підйомників обласного центру всі допустимі нормативні терміни (25 років) відпрацювала майже половина. На першому етапі працівники ліфтових господарств отримали припис на зупинку 288 пасажирських підйомників, які несуть загрозу життю мешканців.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Злива традиційно скупала «Країну Мрій»

Проте вона не змогла зіпсувати надзвичайної атмосфери українського духу, який панував два дні поспіль на Співочому полі в Києві. Там відбувся сьомий Міжнародний етнічний фестиваль «Країна Мрій». Цьогорічне гасло свята «Країна Мрій — Чиста Країна!» заохочувало до створення національного простору з чистим довкіллям та світлими думками.

Уже традиційно на Алеї Майстрів гості знайомилися з виробами ковалів, гончарів, ткаль та інших творців національної культури. Виступали фольклорні гурти не тільки з України, а й з Литви, Білорусі та Польщі. Молодь у традиційних вишиванках танцювала під ритми таких гуртів, як «Кросна», «Хорея Козацька», «Vydraga» (із Литви), «Михайлове Чудо», а ввечері виступав Олег Скрипка, ініціатор проекту.

На майстер-класах навчали тонкощів друкарської справи, виготовлення паперу та ілюстрованих книжок, палітурення книжок. Для дітей пройшов майстер-клас із виготовлення іграшок. Також на майданчику, присвяченому японській культурі, відбулися майстер-класи з каліграфії, фурошікі — японського стилю упаковки речей. Була проведена демонстрація японських бойових мистецтв.

Ярослава ЧУХМАНЕНКО.

Фото автора.

«Птичка», кішки і собаки

Спеціалісти Комунального підприємства «Центр ідентифікації тварин» і Управління ветеринарної медицини провели рейд-перевірку столичного Куренівського ринку

У народі його знають як «пташиний», або просто «птичка». Хоча йдеться не лише про птахів: тут можна купити тварину на будь–який смак, розмір і ціну. Інформаційним приводом для нинішнього рейду стало звернення до Центру киянина, який нещодавно купив на ринку кошеня без ветдовідок і документів. Тваринка виявилася хворою і прожила недовго. Саме через такі випадки цей ринок і має сумну славу. На інтернетівських форумах переповідають історії й застереження про фарбованих під елітні окраси дворових кошенят, двіртер'єрів і узагалі тварин невідомого походження.

Ірина Карпова, суддя міжнародної категорії у бійцівських породах, працює на посаді інспектора Подільського району понад 6 років. Після завершення перевірки розповідає:

— На жаль, люди не взяли із собою і половини документів. Тож перевірку повторимо: хто не зміг оформити документи — допоможемо, щоб усе було належним чином. Ближче до осені, коли найбільше продають звірят, інспектуватимемо частіше. Практична користь з цього така: коли тварина зареєстрована і має пластиковий сертифікат та жетон, по базі можна перевірити і ветеринарний паспорт, і господаря (чи не перекупник часом) тощо. Такі документи мають бути у дорослого собаки. Хоча малюків теоретично мають реєструвати протягом тридцяти днів, які тваринка перебуває у господаря. Продаючи цуценя, також передають сертифікат новому господарю, і той вже перереєструє тварину на себе. Процедура коштує сім гривень, проте позбавляє чималого головного болю.

Звичайно, рейд «контролерів» у супроводі преси аж ніяк не порадував продавців і адміністрацію ринку. Хоча сумлінні заводчики охоче приймали поради фахівців і допомогу в належному оформленні документів. Чомусь цього разу перевіряли виключно «собачників». А мене все-таки цікавила котяча нелегка доля. Адже на власному прикладі знаю, що купити тут справді нормальне здорове породисте кошеня — рідкісне везіння. На дилетантський погляд — усі пухнастики однаково милі. І хай не ображаються сумлінні продавці справді породистих звірів, але цих кошенят справді важко відрізнити від «дворян», яких пропонували за копійки сердобольні бабці уже за воротами ринку.

І такі бабці — справжній головний біль. Мабуть, у кожному дворі є такі: вони жаліють і підгодовують тварин, які мешкають у підвалах. І ті з вдячністю розмножуються у геометричній прогресії. Біда ще й у тому, що у підвалі відповідно до кількості котів купа бліх, тож сантехнікам там працювати також складно.

Начальник відділу обліку і реєстрації комунального підприємства КП «Центр ідентифікації тварин» Світлана Васильєва підказала вихід:

— У 2007 році у столиці прийнято програму з регулювання чисельності тварин гуманними методами. Тобто людина, яка виявила бажання опікуватись бездомними тваринами, може оформитися опікунами над цими тваринами, отримати у Центрі відповідний документ і у державній клініці здійснити безоплатну стерилізацію цих тварин. Це закордонний досвід, і на сьогодні програма діє лише у Києві, але навіть серед киян про неї мало хто знає. Як і про те, що ідея реєструвати домашніх котів — не примха, і може полегшити життя господарям і пухнастикам. Надто таким, які мешкають на перших поверхах і вільно гуляють вулицями. Маючи ошийник з жетоном (ціна доступна) або електронну ідентифікацію — чіпування — (близько 120 гривень), позбавляєтесь страху загубити тварину, або що її хтось образить.

Іншу корисну інформацію можна знайти на офіційному сайті КП «Центр ідентифікації тварин» **www. cipets. kiev. ua**

Анастасія СИРОТКІНА.
Фото автора.

Такі бабці — справжній головний біль. Мабуть, у кожному дворі є такі

5 липня. Микола Мартиненко та Сергій Ківалов під час погоджувальної ради, на якій заплановано розглянути 90 питань впродовж сесійного тижня.

6 липня. Микола Петрук, Юрій Прокопчук і Олександр Кузьмук на пленарному засіданні, на якому, зокрема, в цілому було ухвалено законопроект про внесення змін до законодавчих актів України з питань середньої та дошкільної освіти (щодо організації навчально-виховного процесу), який передбачає скасування 12-річки у школі, введення 11-річки та обов'язкову дошкільну освіту з 5-річного віку.

ПАРЛАМЕНТСЬКИЙ ТИЖДЕНЬ

Нові ініціативи та старі граблі

Останній пленарний тиждень шостої сесії Верховної Ради вдався багатим і на результативні рішення, і на протистояння та конфлікти.

«Під завісу» депутати ухвалили 29 законів та 16 постанов, зокрема, Бюджетний кодекс, зміни до цьогорічного держбюджету стосовно скорочення його дефіциту, що було однією з вимог МВФ, нову редакцію закону про місцеві вибори, попередньо схвалили зміни до Конституції щодо уніфікації строків повноважень Верховної Ради АР Крим, місцевих рад та сільських, селищних і міських голів.

Знаковими для минулого тижня стали претензії коаліціантів до... власних урядовців. У вівторок під час виступів від фракцій лідер КПУ Петро Симоненко оприлюднив претензії комуністів до віце-прем'єра з економічних питань Сергія Тігіпка за невдалий Податковий кодекс. У кулуарах почали говорити, що запахло ще однією відставкою віце-прем'єра. У Тігіпка була можливість зустрітися віч-на-віч зі своїми політичними опонентами під час «години уряду». Однак неприємності для віце-прем'єра обмежилися словесною еквілібристикою з боку фракції БЮТ, які докоряли «урядовому реформатору» за той самий глевкий млинець — проект Податкового кодексу. Остаточне затвердження «економічної конституції» перенесли на осінь, проект винесли на всенародне обговорення, а Тігіпко наразі й надалі зможе просувати реформи, не грюкаючи дверима.

А ось невдахою тижня, вочевидь, став Нестор Шуфрич. Рішення Президента, що він його «ефективніше» бачить не на посаді міністра з надзвичайних ситуацій, а заступником секретаря РНБО, схоже, стало несподіванкою і для самого, за висловом одного депутата, «енергійного непосиди». Коаліція дружно підтримала рішення Президента про відставку Шуфрича в останній день роботи в пленарному режимі, хоча й відклала решту кадрових питань. І до осені МНС залишатиметься без керівника, незважаючи на розпал повені в Західній Україні та буревії по всій країні. Борець із природними стихіями після своєї відставки заявив про те, що в своєму кадровому переміщенні від вбачає і рукотворні стихії, зокрема, у виконанні глави президентської адміністрації Сергія Льовочкіна, з яким у Нестора Івановича рік тому відбулася переконлива чоловіча розмова (кулаком в обличчя) на тему помилок у формуванні робочого графіка Віктора Януковича. Ще одна версія відставки Шуфрича — розширення коаліції за рахунок владних крісел. За кулуарними розмовами, на посаду «надзвичайного» міністра претендують і лідер «Єдиного центру» Віктор Балога, і Давид Жванія, котрий уже має досвід керівництва МНС. Однак рішення про призначення на звільнене крісло також відкладено до осені.

Натомість міністри, до яких висувалося багато претензій (щоправда, з боку опозиції), лише зміцнили свої позиції. Не знайшли підтримки в сесійній залі проекти постанов про звільнення міністра палива та енергетики Юрія Бойка, якому інкримінують причетність до вирішення справи з 11 мільярдів кубометрів українського газу на користь власника «Росукренерго» Дмитра Фірташа. Не було й підтримано проект постанови про звільнення Анатолія Могильова з посади міністра внутрішніх справ. Зберіг своє крісло і міністр оборони Михайло Єжель, хоча йому перепало на горіхи від Президента на засіданні РНБО за низьку боєготовність української армії. А імена нових кандидатур на посаду міністра оборони весь тиждень гуляли у вітчизняному інформаційному просторі, серед яких, зокрема, називають екс-міністра Олександра Кузьмука.

До наступної сесії відкладено й ухвалення закону «Про всеукраїнський референдум». Саме він може дати змогу скасувати політреформу 2004 року. Але всередині коаліції немає єдності щодо цього законопроекту: фракції КПУ і Блоку Литвина не зацікавлені у скасуванні політичної реформи, розширенні повноважень глави держави і щоб закони та зміни до Конституції ухвалювалися без участі парламенту. Тож владі доведеться або нашвидкуруч клепати конституційну більшість за рахунок «тушок» (цього тижня процес пішов уже і за участю депутатів від «НУ—НС»), або рахуватися з думками всіх нинішніх коаліціантів. Одним словом, депутати розійшлися у відпустки, щоб набратися сил перед новими політичними баталіями.

Анна ШЕВЧЕНКО.

7 липня. Микола Деркач та Василь Шпак на пленарному засіданні, на якому, зокрема, не було підтримано відставку міністра палива та енергетики Юрія Бойка та голови СБУ Валерія Хорошковського.

8 липня. Народні депутати з фракції БЮТ на пленарному засіданні, на якому, зокрема, як закон прийнято нову редакцію Бюджетного кодексу України та підтримано проект постанови про всенародне обговорення проекту Податкового кодексу.

9 липня. Народні депутати з фракції КПУ на пленарному засіданні, на якому, зокрема, у другому читанні ухвалено законопроект про зміни до деяких законодавчих актів, що регулюють діяльність Нацбанку.

10 липня. Останній день роботи шостої сесії Верховної Ради України шостого скликання. Народні депутати з фракції Партії регіонів на пленарному засіданні, на якому, зокрема, у другому читанні та в цілому було прийнято закон про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів.

Шість днів із життя Верховної Ради України очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА та Сергія КОВАЛЬЧУКА

ЗАПОРІЖЖЯ

Збору врожаю заважають не лише часті зливи

Всі райони Запорізької області взялися до збору ранніх зернових. Аграріїв збивають з ритму лише вечірні дощі і щоденні перевірки різних контролюючих органів.

Коли зі зливами вже нічого не поробиш, то із перевірками все ж таки треба щось робити. Про це і заявив під час спеціальної селекторної наради голова Запорізької облради Павло Матвієнко: «Лише за один день і тільки у Михайлівському районі проведено шість перевірок урожаю. Тому давайте не будемо заважати аграріям і проведемо перевірки тоді, коли урожай вже буде зібрано».

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

РІВНЕНЩИНА

Заохочують купувати корів

Селянам, які купуватимуть корів за кредитні гроші, відшкодують відсотки. Про це йдеться в програмі «Годувальниця», яку з подання голови Рівненської ОДА Василя Берташа винесли та затвердили на сесії облради. Депутати проголосували за виділення на ці потреби 500 тисяч гривень, для того, щоб фермери і селяни змогли придбати телиць.

Науковці радять обирати їх у господарствах, які мають статус племзаводу, чи племрепродуктора, аби потім мати більшу віддачу. До речі, нині 80 відсотків м'ясомолочної продукції виробляють саме фермери та одноосібники. Запропонована фінансова підтримка сприятиме розвитку тваринництва в області та зменшить витрати господарів.

Олександра ЮРКОВА.

У Вінницькій області з початку року розкрито 19 злочинів, скоєних в аграрному секторі. Про це повідомили в прес-службі обласного управління міліції. Зокрема, з початку року було вкрадено 100 тонн зерна кукурудзи, 3 тонни насіння люцерни, 740 кг селітри та інше *(Укрінформ)*

Лідер партії «Народна влада» *Йосип ВІНСЬКИЙ* вважає, що в рамках адміністративно-територіальної реформи слід ліквідувати сільські ради, а також районні державні адміністрації. Це, на його думку, вивільнило б значні кошти *(УНІАН)*

Для кориди не годяться, зате Чорнобиля не бояться

Північні райони Волині — Камінь-Каширський, Маневицький, Любешівський — з тих, що найбільше постраждали від аварії на ЧАЕС. Вони завжди мали проблеми із зайнятістю. Сьогодні ж, коли тут майже не лишилося великотоварних господарств, ситуація ще гостріша. В облдержадміністрації вважають, що частково зарадити справі могло б розведення худоби волинської м'ясної породи, найкраще пристосованої до місцевих умов.

В'їжджаючи у Ковельський район з боку Луцька, обов'язково побачите гурти худоби червоної масті. Один, другий, третій... Як кажуть: чия земля? Ні, не Калитчина, а СТзОВ «Зоря», яке вже 28 років у Ковельському районі очолює заслужений працівник сільського господарства Володимир Потапчук.

Нині, коли в Україні поголів'я великої рогатої худоби постійно скорочується (на Волині за роки незалежності у чотири рази), у цьому господарстві спостерігається стійка тенденція до його нарощування. Череда «Зорі» налічує 2840 голів ВРХ, у тім числі 1006 корів. Всі тварини тут — волинської м'ясної породи. До речі, керівник «Зорі» Володимир Потапчук — один з головних авторів цієї перспективної породи. Сьогодні в господарстві зосереджено більше двох відсотків усієї великої рогатої худоби м'ясних порід України. Хіба не вражаючий показник?!

У чому ж перевага волинської худоби? Насамперед у невибагливості тварин до кормів та умов утримування. З весни і до пізньої осені, а як дозволяє погода, то і до середини грудня, худоба на випасах. Вона охоче їсть соковиті й грубі корми, навіть болотну рослинність. Для утримання не треба капітальних споруд, гноєтранспортерів, водогонів, електропідстанцій. Догляд за волинською м'ясною — це як випасання бізонів у преріях. Затрати ручної праці скорочуються утричі, енерговитрати — у десять. Собівартість приросту такої худоби в господарствах Ковельського району торік становили 470—560 гривень, рентабельність — до 20 відсотків. Лідером серед них, безумовно, є СТзОВ «Зоря» з Велицька.

Заступник голови облдержадміністрації Віталій Карпюк, у минулому голова кращого в районі колгоспу «Україна», а потім багаторічний голова Ковельської райдержадміністрації, доводить переваги такої технології виробництва яловичини.

— Візьмемо для прикладу череду в 200 голів і навіть досить скромні, як для нас, добові прирости живої ваги 700 грамів. Що виходить? Отримуємо за день 140 кілограмів, за місяць — 4200. Які витрати? Наймаємо трьох пастухів і двох сторожів із місячною зарплатою по дві тисячі гривень, плюс видатки на ветеринарне та інше обслуговування — приблизно чотири тисячі. Загалом виходить 14 тисяч. Тобто на кілограм приросту живої ваги витрачається в середньому по три гривні. Продає ж «Зоря» худобу по 12 гривень за кілограм живої ваги. Вигідно чи ні?

Віталій Карпюк на початку липня влаштував для журналістів поїздку на пасовища «Зорі». Зізнаюся: такої вгодованої і спокійної худоби бачити ще не доводилось. Вона не звертала уваги на гомінку телевізійну і газетярську братію. І нам безпечно: волинська м'ясна худоба безрога. Для кориди не придатна, зате пастухам спокійніше працювати з нею.

Директор СТзОВ "Зоря" Володимир Потапчук каже:

— Бачу, вам наша худоба сподобалася. Вона таки має багато переваг. Росте досить скоро і на третину переважає у вазі своїх ровесників молочних порід. До того ж має мармурове м'ясо високих смакових якостей. Вихід м'якоті на кілограм кісток — 5,1—6,1 кілограма, на 8—10 відсотків більше, ніж у худоби молочних порід. Ще одна серйозна перевага: її можна вирощувати на землях, що постраждали від Чорнобиля. Дослідження показали: випасаючи її на радіоактивно забруднених територіях, а потім догодовуючи привізними чистими кормами, можна отримати звільнене від радіонуклідів м'ясо.

Це зацікавило і заступника міністра з надзвичайних ситуацій Володимира Холошу, який разом з журналістами

Від лану до столу — без хімії

ДОСВІД

Хоч приємно, коли твій труд потрібен не лише тобі, а й визнається суспільством, та сім'я Виноградових з Городенківського району має свої критерії оцінки власної праці. Адже, перебравшись на ферму із комфортної міської квартири, дбали насамперед про родинний затишок та пошук власного «Я». Ірина, наприклад, розповідає, що, споживаючи власноруч вирощену продукцію та дихаючи тутешнім повітрям, забула про свої болячки. Її чоловік Дмитро, до речі, уродженець Росії, з головою та небияким інтересом занурився в роботу.

Адже проблем вистачає: насамперед знайти достатньо коштів для проведення весняно-польових робіт. Озима пшениця, на щастя, радує щільним зеленим полотном. Насінням ярих культур були забезпечені: половину — власного, решту придбали в спеціалізованих господарствах Житомирщини, Вінниччини й Тернопільщини, які, як і вони, займаються органічним землеробством і вийшли на такий рівень, що мають уже право торгувати посівним матеріалом. Складніше було з пально-мастильними матеріалами, тож більше площі відвели під гречку та овочі, які висівали в пізніші терміни. Та радує те, що на початку червня в їхньому фермерському господарстві побували експерти україно-швейцарської організації й відзначили високу якість їхньої продукції птахівництва. Курятина та яйця з ферми Виноградових сертифіковані як органічні. А це означає, що матимуть замовлення на них, як, приміром, нині реалізують зерно, крупи та овочі.

З одного боку хати — стайні, за воротами — лани!

Дмитро та Ірина орендують 52 гектари земель запасу Стрільченської сільської ради, та ще 150 — земельних паїв у селі Пробабині. Прагнуть бути на пульсі часу, шукають ринки збуту. А щоб ретельніше слідкувати за великим «подвір'ям», перебралися сюди жити. Для зручності два роки тому придбали комплекс приміщень колишнього колгоспу в сусідньому селі Бабині, де розвивають виробництво, маючи для цього належні умови, й побутові також. Випікають хліб у власній міні-пекарні, утримують курей і поросят. Переїхав до них Іринин брат Андрій із сім'єю, з інтересом впроваджують спільні ідеї. Робота на радість і від того, що батьки розуміють, підтримують і надзвичайно допомагають розвивати родинне господарство. Власноруч виправляли стіни однієї з кімнат помешкання. Двері — на два боки. За вікном — стайні, неподалік — пасовисько. Кажуть, що почуваються комфортно, незважаючи на те, що житло буквально примикає до колишньої ферми, де встановлюють обладнання для виготовлення гречаної крупи та її фасування. Задумуються про сучасну молочарню, адже нарощують поголів'я худоби. Та ще треба облаштувати невдовзі м'ясопереробний цех.

Фото автора.

А бичок, каже син Виноградових Микола, — норовливий!

Уперше побачив, як корови посміхаються

Починали Виноградови з п'яти гектарів. Практичного досвіду — обмаль, хоча Дмитро свого часу закінчив СПТУ. «Повезли нас тоді на практику, — розповідає, — надивився я на бездоріжжя, занедбані хазяйства. Вставати треба було вдосвіта, то охоту працювати на селі відбило надовго. Та згодом все ж вступив на факультет аграрного менеджменту університету. Якось, мандруючи Німеччиною, завітали до знайомого, який повіз на ферму з органічним методом виробництва. Це доволі велике комплексне сімейне господарство. Людей ми бачили якимись радісними. Тварини й рослини — доглянуті. Прибутки мають, бо працюють раціонально: хазяїн не виробляти продукцію без упевненості в її реалізації. А невдовзі на стажування я потрапив до швейцарського фермера. От, мислю собі, грошеняток підзароблю, «перлину» Європи побачу. Вразили не тільки устрій, новітні технології та прогрес. А й те, як він із сім'єю вміє працювати в гармонії з природою. Там уперше побачив, як корови посміхаються! Отоді й зрозумів, що можна займатися сільським господарством «без гумових чобіт», вирощувати продукцію без хімікатів і на цьому мати прибуток. А коли практика підходила до завершення, щось у серці зойкнуло: як я вдома житиму далі. Адже мені без цього всього буде сумно. Ось і надумав спробувати на рідній землі».

Дмитро розповів, що вирощену продукцію сертифікує і контролює спеціальна лабораторія. Міжнародні експерти — часті гості на фермі. Зрештою, кожен може спостерігати, де випасаються корови, як годують та утримують свиней чи курей. Землю ж підживлюють тільки органічними добривами зі стаєнь. Решттки рослин мульчують. Сівозміна теж чітко дотримується, із включенням бобових, які збагачують грунт азотовмісними речовинами. На великих площах фермери використовують сидерати: вику, люцерну, конюшину тощо.

До господарів якось приїхав чиновник, присікався, що не додають до раціону своїм тваринкам передбачених, згідно з новітніми стандартами, вітамінів та мікроелементів лабораторного походження. Та переконали, що є вдосталь заліза й вітамінів з кропиви та інших рослин. З мінералами важче, але й тут є вихід: деревне вугілля, борошно з яєчної шкаралупи. Молочна сироватка — теж до рахунку. Не все легко дається, зате фермери можуть з певністю сказати: вирощена продукція корисна для здоров'я.

Картопелька для себе й на продаж

— Не завжди відповідає дійсності те, — мовить Дмитро, — що продукція «з базару», «з бабусиної грядки», так би мовити, чиста. Треба ще прослідкувати, де випасається сільська корівка: чи, бува, не попри дороги, в рівчаках, забруднених викидами автотранспорту: окисами свинцю, мастилами, кіптявою. А площі сільських пасовиськ скорочуються катастрофічно! Та навіть те, що останнім часом чимало сільських господарів домішують до кормів премікси, вже не є таємницею. Свиня ж на них виростає до 130 кг за півроку. Оте м'ясо м'якеньке, хоч губами їж... Чи можна порівняти, наприклад, з відбивною котлетою з поросяти, вирощеного на натуральних кормах? Та й справжню, домашню курку, кожна господиня підтвердить, треба довгенько до готовності варити. А вирощену за інтенсивними технологіями?.. Кістки під руками ламаються. Й не лише спеціалісти-медики тривожаться щодо застосування надміру хімікатів для агровиробництва та їх впливу на довкілля, наслідків від споживання такої їжі, а й прості споживачі. Українці ж — розумна нація: комусь треба до-о-овго було йти до впровадження новацій, а наші ж співгромадяни схоплюють усе на льоту! Одне порося «для себе» годують овочами та запареними висівками, а на продаж — казначим. І грядки поділені: ця картопелька чи морква — для власних потреб, відповідно, без гербіцидів та фунгіцидів, стимуляторів росту, решта — для реалізації... Коли заходить про це бесіда, кажуть, що свою сім'ю забезпечують якісною їжею, мовляв, студентам ось торбу

Чимало малюків слона чи тигра в зоопарку бачили, а курча чи маленьку свинку — ні

знайомився з умовами відгодівлі ВРХ волинської м'ясної породи.

— Цілком підтверджую результати, наведені керівником господарства, — каже Володимир Холоша. — По змозі будемо допомагати господарствам радіоактивно забруднених територій придбати таку худобу. Це допоможе не лише вирішити там проблему зайнятості і в певній мірі зняти соціальне напруження, а й не допустити, щоб марнувалася земля. Для Волині, яка має 350 тисяч гектарів природних луків та пасовищ, ця справа перспективна. Насамперед це стосується Камінь-Каширського, Любешівського і Маневицького районів вашої області, які зазнали впливу аварії на ЧАЕС.

— Проблем із збутом м'яса не повинно бути, — зауважує заступник голови ОДА Віталій Карпюк. — В Європі брак яловичини, а в Україні — катастрофічна нестача. Парадокс: ми виробляємо курятини в кілька разів більше. Треба наводити баланс. В світі 70 відсотків худоби — м'ясних порід і лише 30 — молочних. І ми повинні йти таким шляхом. А для цього наші корови повинні щороку давати не по дві-три, а по сім-вісім тисяч літрів молока. Майбутнє за інтенсивними технологіями. Українець споживає за рік 46—48 кілограмів м'яса при нормі раціонального харчування 82 кілограми. Тобто все, що ми зараз робимо, стосується і здоров'я населення, і національної безпеки. Сподіваємося, що держава підтримає нашу ініціативу і допоможе враженим чорнобильською бідою районам у придбанні худоби волинської м'ясної породи. Переконаний, що затрачені на це мільйони гривень згодом дадуть мільярдні дивіденди.

Микола ЯКИМЕНКО.
Фото автора.

Молоді господарі облаштували житло безпосередньо на фермі, самі доглядають тварин і вирощують екологічно чисту продукцію

з домашніми харчами щотижня передають. І не задумуються, що дитина ж, окрім того, харчується в їдальні, купує щось на ринку чи в супермаркеті... Та й хліб із залишками «хімії» щодня споживають, а нею захоплюються вже й у дрібнотоварних господарствах, іноді суттєво збільшуючи «для врожаю» її кількість, і з неорганічними добривами «переборщують». Не для себе ж, кажуть, вирощують. А ще пекарі хочуть заробити, то рясно борошно «здобрюють» і розпушувачами, й підбілювачами. Але є порядні й моральні газди. Сподіваємось, їх більшість.

Діти навчаються сприймати поле душею

— Бо бізнес — це не лише те, що заробив і поклав до кишені, — підсумовує фермер. — Труднощі є в кожного, але вони мають ставати рушійною силою до поступу. Рух є життя. Ніякого пафосу зі свого господарювання ми не робимо, нікому себе не протиставляємо. Намагаємося так налагодити роботу, щоб наші працівники трудились не лише заради зарплати. Це непросто. Ще подекуди не вистачає свідомості, щоб мати трохи, але жити добре. А молодь зчаста думає, що сидіти в офісі або банку — вершина мрій. Нам головне, що маємо розуміння у своїх дітей. Ось син Микола торік закінчив школу, до вузу не вступав, проте залюбки допомагає нам. Він фактично є нині виконавчим директором, організовує господарство за нашої відсутності. Треба, то й вила до рук бере: якщо батько гній кидає, то й син цього не цурається. А дочка Настя підтримує кожне наше починання. Ще як ми мешкали в міській квартирі, в нас часто жили діти-сироти. (Уже понад п'ять років започаткована подружжям та ще кількома однодумцями благородна справа опіки над дітьми-сиротами набуває дедалі більшого розмаху в районі. — **Авт**.). То мені думалося, що мої ставитимуться до цього ревниво. Навпаки, донька допомагала нам в організації спільного (з дітьми-сиротами. — **Авт**.) відпочинку, сплаву по Дністру, походах, екскурсіях. Вона хоче зайнятися виробами з глини, пробує сили в мистецькому виші. А ще ми маємо такий проект, згідно з яким у нас навчаються діти. Починати з зернини, власноруч вкинутої до грунту, спостерігати, як рослина виросла, заклала душу в процес. Бо то дорослі сприймають свідомістю, а діти — почуттями. Плануємо запровадити й екскурсії на ферму. Адже чимало малюків слона чи тигра в зоопарку бачили, а курча чи маленьку свинку — ні, тож прагнемо хоч якимось чином долучитися до підняття престижу села.

Людмила СТРАЖНИК.
Івано-Франківська область.

Фото з сімейного архіву.

Можна мати трохи, але жити добре — це підтверджують Ірина та Дмитро Виноградови.

Нищівний похід на меліорацію

РЕАЛІЇ

Свого часу на Дніпропетровщині за кошти державного бюджету було побудовано 34 зрошувальні системи загальною довжиною понад 3,4 тисячі кілометрів, які подавали воду майже на 199 тисяч гектарів. Поливні землі займали у складі ріллі лише 11 відсотків, але забезпечували врожайність зернових у 1,5—2 рази, а кормових культур — утричі більшу, ніж богарні. Після розформування колгоспів переважна більшість зрошувальних систем залишилися безгосподарними і безжально вирізаються. І навіть ті, у яких є господар, не завжди вдається уберегти від нищення.

Щоб припинити цей вандалізм, треба запровадити законодавчий механізм зміни майнових прав на меліоративні системи, який передбачав би певні обмеження та зобов'язання для їхніх власників, а також примусити правоохоронні органи відповідно реагувати на подібні дії, вважають депутати обласної ради. Й ініціюють у своєму зверненні до Президента України, Прем'єр-міністра, Генерального прокурора, міністра внутрішніх справ, голови СБУ розгляд цього питання на державному рівні.

Вирізають труби під «охороною»

Меліоративні системи колишніх колгоспів, які будувалися в області упродовж чотирнадцяти років (з 1966-го по 1980-й), на сьогодні фактично знищені як технологічно цілісна інженерна інфраструктура, констатують фахівці. З 2003-го по 2009 рік на зрошуваних землях, які не переведені в богарні, було демонтовано понад 1,4 тис. км трубопроводів на площі більш як 78 тис. га. Уже в цьому році, протягом лютого-березня, поцупили більше кілометра міжгосподарських трубопроводів, які є державною власністю, у Дніпропетровському, Павлоградському і Новомосковському районах.

Фактично знищена Олександрівська зрошувальна система в Юр'ївському районі. Майже шість кілометрів сталевих труб вирізано на металобрухт на території Богуславської сільської ради у Павлоградському районі. На землях нинішніх фермерських господарств незаконно демонтували кілометр внутрішньогосподарської зрошувальної мережі, яка належить до комунальної власності Петриківської районної ради.

А історія розкрадання Миколаївської зрошувальної системи на території Новомосковського району «тягне» на міліцейський детектив, у якому правоохоронні органи, проти законів жанру, швидше допомагають розбійникам, аніж ловлять їх. Ось тільки один із випадків, зафіксованих у матеріалах, наданих обласній раді керівництвом Фрунзенського міжрайонного управління водного господарства (МУВГ) Дніпропетровського облводгоспу.

19 квітня 2009 року на території, прилеглій до м. Перещепине, було виявлено демонтаж сталевих труб метрового діаметра на ділянці півкілометра. Про це начальник Фрунзенського МУВГ Володимир Брагін заявив до Новомосковського міськвідділу міліції (він обслуговує і Новомосковський район). За результатами перевірки 30 квітня заявникові відмовили у порушенні кримінальної справи на підставі ст.6 п.2 КПК України (за відсутністю складу злочину). 21 травня Новомосковська міжрайонна прокуратура цю постанову скасувала і за фактом крадіжки майна в особливо великих розмірах порушила кримінальну справу за № 33099079. Її було направлено начальнику слідчого відділу Новомосковського міського відділу міліції для організації досудового слідства.

Тим часом у ніч з 25 на 26 червня на цій же ділянці злодії поцупили ще 150 метрів труб, про що В. Брагін знову сигналізує в міліцію і в прокуратуру. І сам вживає заходів для затримання крадіїв. Довго чекати не довелося: через ніч (з 27 на 28 червня) їх заскочили «за роботою» і одразу викликали міліцію. Оперативники застали на місці і «копачів», які встигли відрити 150 метрів труб, і техніку — два трубовози і екскаватор. Машиністів Фрунзенського управління — свідків події правоохоронці відправили на насосну станцію, запевнивши їх, що зараз же почнуть опитувати зловмисників. Як же здивувалися ці люди, коли вранці побачили сліди нічного розбою: незважаючи на приїзд міліції, у ту ніч було демонтовано ще 150 (тобто всього триста) метрів сталевих труб напірного трубопроводу! В. Брагін знову шле заяву тодішньому головному новомосковському міліціонеру Анатолію Кривобоку (нині начальник Дніпропетровського міського управління міліції). А у відповідь — знову відмова у порушенні кримінальної справи.

Міліцію на місце злочину потерпіла сторона викликала ще не раз, господарі записували номери автотранспорту, який використовувався для демонтажу трубопроводів, фотографували зловмисників за роботою. А ті й не збиралися тікати з місця злочину: продовжували свою справу й після прибуття міліціонерів, ще й погрожували розправою працівникам Фрунзенського МУВГ.

З квітня 2009-го по березень 2010 року на Миколаївській зрошувальній системі зафіксовано одинадцять крадіжок, внаслідок чого було демонтовано понад п'ять (із 22) кілометрів трубопроводу. За більшістю епізодів не було порушено кримінальних справ. А по тих двох (у тім числі й згадуваної вище — за №33099079), які веде слідчий відділ Новомосковського міського відділу міліції, прийнято рішення призупинити розслідування — «у зв'язку із невстановленням особи, яка вчинила злочин»...

...А тих, хто захищає власність громади, б'ють

— Свого часу я сам зіткнувся з цією проблемою, коли очолював колективне господарство, — розповідає заступник голови обласної ради Іван Лазаренко. — Свою зрошувальну систему, яка забезпечувала полив понад тисячі гектарів, ми охороняли і вдень, і вночі, і не раз ловили «металістів». Одного разу сліди привели нас на пункт прийому металобрухту. Його господар пустив нас у двір тільки тоді, як приїхала міліція із санкцією прокурора на обшук. Знайшли крадений метал. Але господар відвів убік заступника начальника райвідділу міліції і щось йому сказав. Після чого той підійшов до мене зі словами: «Вибачте, але я нічого не можу зробити», сів у машину і поїхав, а за ним — і його підлеглі. Тоді ходили чутки, що цей бізнес «кришував» один із міліцейських посадовців, нині покійний. Хтось, очевидно, «кришує» і зараз...

Проблему на обласному рівні не вирішити, переконаний Іван Лазаренко, бо її загнали у глухий кут при розподілі майна колишніх колгоспів. Згідно із законом, меліоративні системи не підлягали паюванню, передавалися на баланс підприємств-правонаступників і в подальшому підлягали безоплатній передачі до комунальної власності. Але питання це не вирішується, оскільки більшість правонаступників колишніх КСП існують лише на папері. Отже, і більшість зрошувальних систем залишаються без господаря, а розкрадачі (замовники й конкретні виконавці) уникають не лише кримінальної, а й навіть адміністративної відповідальності — через відсутність балансоутримувача, а отже, й осіб, інтереси яких захищає держава.

Зазіхають «металісти» і на ті системи меліорації, які вже передані на баланс органів місцевого самоврядування.

— Характерною особливістю цих схем є «легалізація» злочину: як правило, зловмисники прикриваються рішеннями судів і прибирають до рук чуже майно за невідомо які «борги», — каже Іван Лазаренко. — Сільських голів, депутатів місцевих рад, які стають на захист власності громади, не просто ігнорують, а й силою «ставлять на місце». За фактами побиття голови сільради і фермера в Юр'ївському районі на вимогу обласної ради були порушені кримінальні справи. Але я не знаю прикладів, щоб когось засудили...

У діях зловмисників не бачать складу злочину

— У нашому випадку ні про які рішення судів щодо зміни власника не може бути й мови. Це — не внутрішні мережі, які раніше належали колгоспам. І про безчинства, що творяться навколо цього майна, вже мовчимо... Трубопроводи, які ми захищаємо від грабіжників, належать до міжгосподарських мереж і перебувають на балансі нашого підприємства, — пояснює Володимир Брагін. — Несанкціонований їх демонтаж є елементарною крадіжкою. Але міліція чомусь не бачить у діях злодіїв складу злочину.

В обласному управлінні водного господарства показали дві товстелезні папки листування з правоохоронними органами з цієї проблеми.

— На всі звернення ми отримуємо суцільні відписки. Таке враження, що наших заяв і доданих до них документів ніхто не читає. Ось дивіться самі, — начальник відділу експлуатації водогосподарських об'єктів обласного виробничого управління водного господарства Петро Кухарук бере з папки одну із заяв — про уже згадувану крадіжку труб у ніч на 26 червня минулого року. — До заяви серед інших документів додається довідка з технічною характеристикою цього трубопроводу (діаметр, протяжність, місцезнаходження, рік введення в експлуатацію, інвентарний номер), а також характеристика вкрадених труб (з якого матеріалу, діаметр, кількість метрів, балансова вартість). А Новомосковський міськвідділ міліції відмовляє в порушенні кримінальної справи у зв'язку... «з відсутністю документів, які відображають належність труби Фрунзенському МУВГ та суму вчиненої шкоди». Такі пояснення — у переважній більшості відмов. Ми звернулися до Головного управління МВС України в області по сімох таких фактах (і по цьому в тім числі), що були зафіксовані у Новомосковському районі. І отримали відповідь від 29.03.2010 року за підписом т. в. о. начальника ГУ В. Мазана: мовляв, матеріали перевірила Новомосковська міжрайонна прокуратура і не скасувала винесених постанов. А у зв'язку зі зверненням заступника голови облради Івана Лазаренка за фактом демонтажу труб, відмовні матеріали повторно направлено у Новомосковську прокуратуру...

Отак вони ходять від міліції до прокуратури і назад, а зрошувальні системи тим часом нищать безкарно.

За цей час, починаючи з 2004 року, Дніпропетровський облводгосп зафіксував 24 крадіжки трубопроводів на міжгосподарській мережі в одинадцяти районах області. За 2006—2010 роки міжрайонні і обласне управління водного господарства 69 разів зверталися в різноманітні інстанції (міліцію, прокуратуру, СБУ, органи влади) з приводу розкрадання цієї державної власності. Але на сьогодні не можуть похвалитися жодною перемогою.

Ще поки не вирізали все до останнього метра, треба зупинити ділків, які заради власної вигоди створюють загрозу економічній, екологічній та продовольчій безпеці регіону і всієї країни, вважають депутати дніпропетровської облради. І закликають вищих державних посадовців зупинити цей нищівний «похід».

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.
Дніпропетровська область.

Правоохоронні органи, проти законів жанру, швидше допомагають розбійникам, аніж ловлять їх

ГОЛОС УКРАЇНИ № 127 (4877)
ВІВТОРОК, 13 ЛИПНЯ 2010

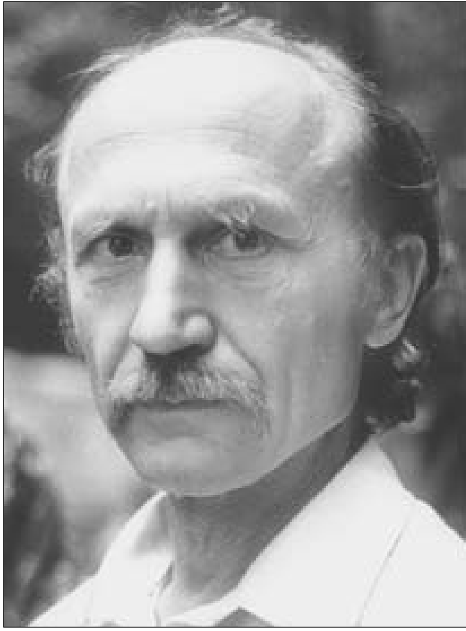
У Севастополі вшанували пам'ять 4 200 євреїв і кримчаків — жертв холокосту: мітинг-реквієм, присвячений розстріляним під час гітлерівської окупації Севастополя в липні 1942 року, розпочався біля пам'ятника жертвам *(УНІАН)*

Учора відзначив 95-річчя відомий учений-історик, державний і громадський діяч, академік Національної академії наук України, Герой України Петро ТРОНЬКО *(Укрінформ)*

«Він безнадійно

Сьогодні Івану Сокульському виповнилося б сімдесят. Він пішов із життя 22 червня 1992-го, не проживши й чотирьох літ на волі після другого ув'язнення. Тринадцять років таборів і в'язниць, 73 години безперервного карцеру, три мікроінфаркти, перенесені за гратами, не минули безслідно.

Реабілітація — на сороковий день по смерті

Дисидент, правозахисник, поет, журналіст, філософ, громадянин. Усе це — про Івана Сокульського. Він так і не дочекався реабілітації: довідку про неї родина отримала на сороковий день по його смерті. Після смерті прийшли до читача і його поезії. Перша книжка «Владар каменю» побачила світ у видавництві «Український письменник» 1993 року. В 1997-му стараннями дружини, друзів і доброчинців невеликим накладом вийшла збірка «Означення волі». Вірші з цієї книги разом з поезіями, укладеними самим автором, увійшли до вибраних творів «Лірика» (2006 р.). А за життя, у шістдесятих, він встиг надрукувати лише кілька поезій в альманасі «Вітрила» і в харківському журналі «Прапор» та переклади з білоруської Анатолія Грачанікова у «Вітчизні».

Як журналіст Іван Сокульський відомий небагатьом «посвяченим» читачам незалежного культурологічного журналу «Пороги», одним із засновників і головним редактором якого він був. Кожний примірник (всього, з 1989 року, видано дев'ять номерів по 50—100 екземплярів) — унікальний, ручної роботи: тексти друкувалися під кальку на машинці, вклеювалися фотографії, аркуші зшивалися і вкладалися в обкладинку, виготовлену художником Сергієм Ковикою-Алієвим. У 2009 році київський «Смолоскип» на 600 сторінках видав вибране цього літературно-мистецького і громадсько-політичного самвидаву, який, написала в передмові Раїса Лиша — одна із засновників, поетеса, лауреат премії імені Василя Стуса, і зараз «несе ідеї й енергію відкриттів».

Сокульського-філософа відкриваємо для себе у його «неділешніх думках-бесідах», які він вів зі своєю родиною в розлуці («Встав о 5-й, як завжди. До 6-ї в мене молитва, а після неї — розмова з вами, любі мої»). Вони зібрані у двотомнику «Листи на світанку». Окремою книжечкою надруковані «Листи до Марієчки», які можуть бути за приклад батькам у спілкуванні з дітьми.

Видана тільки половина його поетичних творів, чекають черги його щоденники, листи до нього від матері, дружини, дочки, друзів.

Посмертно, у 1995-му, Івана Сокульського прийняли до Спілки письменників. І ордени — за видатний особистий внесок у боротьбу за незалежність України, самовіддане служіння українській національній ідеї та відстоювання прав і свобод людини — теж за нього отримала родина. В назві цих нагород є слова, якими можна означити його шлях, — Мужність і Свобода.

Йому було тісно без Дніпра і степу

Народився Іван Сокульський 13 липня 1940 року на хуторі Червоноярський Синельниківського району на Дніпропетровщині. Його батько Григорій Петрович родом із Вінницької області (цікаво, що той куток у Самарському районі Дніпропетровська, куди 1967 року переїхала родина й де й зараз живе поетова вдова, називають «Вінницею». Кажуть, чимало вінничан тут осілилося). Влітку сорок першого він добровольцем пішов на фронт і пропав безвісти в сорок четвертому.

«Рано встав і в степ пішов козачий, матір залишаючи одну... І шукав, шукав її, війну, батька щоб на тій війні побачить».

Мати Надія Іванівна родом із Хмельниччини. Тридцять чотири роки працювала в колгоспі, ще двадцять — на різних роботах, коли перебралась до міста. Хотіла, аби син мав вищу освіту, тому після сільської семирічки послала його у Синельникове закінчувати десять класів. І не перечила, коли після невдалої спроби вступити до Дніпропетровського університету Іван відробив два роки на підприємстві й поїхав на Львівщину. Але перш ніж стати студентом філфаку Львівського університету, ще два роки працював на червоноградській шахті.

— Саме у Львові, — каже поетова вдова Орина Сокульська (**на знімку з донькою**), — Іван стає українцем і громадянином, починає писати українською (досі писав російською). «І я, о Львове, слово тут шукав, в собі носив твої глибокі рими, на твій епічний брук і я щодня ступав... Свої літа і я змішав з твоїми...» Після другого курсу він переводиться до Дніпропетровського університету, бо у Львові «без щоденного причастя Дніпром та степовою далечінню» йому стало тісно. Але додому їде вже зовсім інший Іван. У Львові мене називали «москалем», казав він, а сюди повернувся і став «бандерівцем».

Сам Іван Сокульський чітко визначив час і подію, які змінили його життя. В автобіографії («Кілька слів про себе»), датованій 7 травня 1992 роком, він пише: «... від Шевченківського вечора у Львові — за сценарієм київського клубу творчої молоді (березень 1964-го) в повній мірі відчув свою причетність до покоління шістдесятників, репрезентованого блискучою київською плеядою: Василь Симоненко, Іван Драч, Микола Вінграновський, Ліна Костенко, Іван Дзюба, Євген Сверстюк, Іван Світличний, Алла Горська, Лесь Танюк... Чуття цієї приналежності, близьке знайомство з колом тодішньої київської інтелігенції, що називала себе Молодою громадою, власне, і допомогло мені здійснитися українцем зі всіма випливаючими звідси наслідками. Це надихало, перевертало всі твої дотеперішні совєтизовані уявлення та погляди — як розігріте залізо, перековувало тебе на українського інтелігента. Ти ставав кимось, здійснювався як особистість... Захоплююче і сильне, як дніпрова повінь, було те чуття!»

...Повчився ще два роки, а в травні 1966-го його виключають з комсомолу і відраховують з університету — «за недостойну поведінку». З цим «вовчим квитком» неможливо було влаштуватися на найчорнішу роботу. Якщо й щастило, то ненадовго. За три роки Іван Сокульський поміняв немало місць і професій: працював у газетах — районній (в Царичанці), міській (у Кривому Розі), багатотиражній (уже дома, у Придніпровську Самарського району Дніпропетровська), редактором в обласній бібліотеці, вихователем у гуртожитку, пожежником, матросом-касиром пароплава «В. Сосюра». А тим часом: «Щодня в мені вмирає вірш, їх не встигаю хоронити. Вмираю й я... Ти не повіриш? — Без них не хочу жити!»

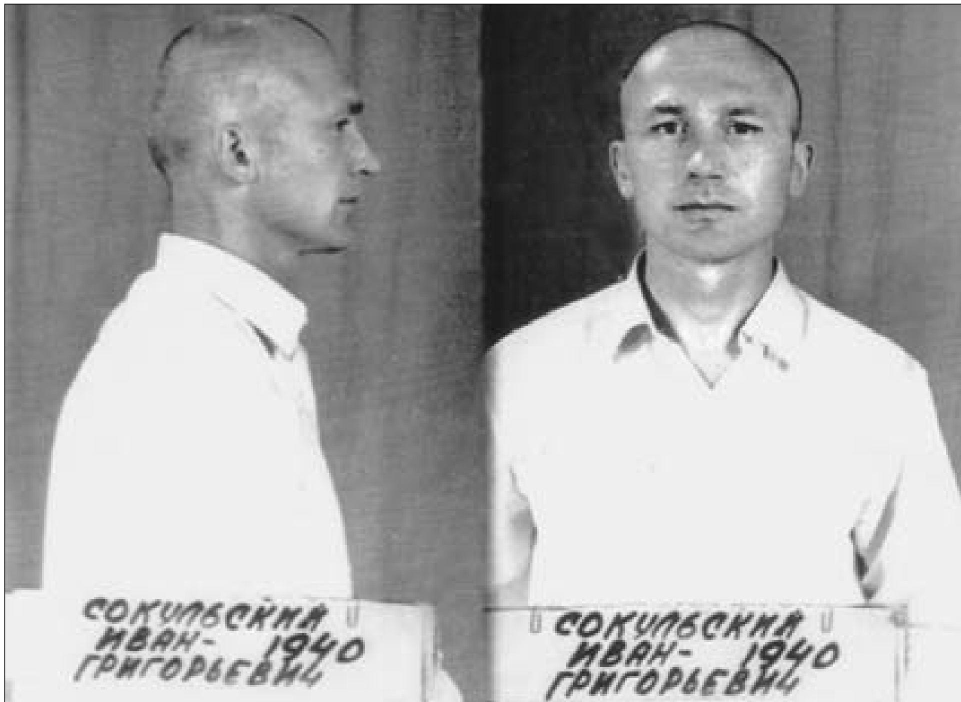
На тому пароплаві 13 червня 1969-го його заарештували як одного з авторів «Листа творчої молоді м. Дніпропетровська».

На тюремний строк вистачило б і віршів...

«Лист...» був написаний у серпні 1968-го, та тоді й багато років потому мало хто знав його зміст. Передрукований не раз (є кілька варіантів із незначними змінами), він таємно передавався із рук у руки, за кожним примірником полював КДБ. Хоч автори й не приховували своїх думок від партії й уряду. Навпаки, адресували листа Голові Ради Міністрів УРСР Щербицькому, кандидатові в члени Політбюро ЦК Компартії України Овчаренку, секретареві Спілки письменників УРСР Павличкові. Копія — українському народові. Маючи якнайкращі наміри, молоді люди взялися інформувати керівників держави про «дике, безглузде переслідування чесних громадян України». Зокрема, про брутальну кампанію, яку розгорнули на Дніпропетровщині проти роману «Собор» Олеся Гончара, — називали імена журналістів, письменників, які постраждали під час цієї кампанії (до речі, самого Сокульського тоді звільнили з редакції багатотиражки). Про цькування молодих українських письменників і поетів, на яких поставили клеймо «українських буржуазних націоналістів». Про нищення української мови («на заледве не мільйонне місто немає жодного справді українського дитячого садка чи ясел, жодної повністю української школи, жодного вузу чи технікуму з викладанням українською мовою!»), історичних пам'яток козацької доби, церковної архітектури, про відсутність у місті пам'ятників видатним українським діячам, життя яких пов'язане з Дніпропетровщиною. «Невже «ворогами народу» є ті громадяни УРСР, що збагнули стратегію свого народу й не хочуть цуратися рідної мови, самих себе? Невже радянський патріотизм нинішнього українця не включає в себе національної гідності, гордості за свій великий і талановитий народ?» — запитували у керівництва держави автори листа. І радили прислухатися до настанов Леніна: з націоналізмом місцевим необхідно боротися на два фронти, в першу чергу виступаючи проти великоросійського шовінізму, бо саме він породжує націоналізм. А наприкінці вимагали притягнути до відповідальності усіх, «хто вчиняє брудні українофобські кампанії, відьомські шабаші на терені української культури, хто переслідує вільних народів, чесних людей тільки за те, що вони хочуть бути самими собою і ніким іншим...» Ще й вибачилися за різку форму, мовляв, що «писати такі речі без обурення, значить нічого не писати».

До відповідальності притягнули їх самих. Точніше, трьох із підписантів: робітника з Новомосковська Миколу

З націоналізмом місцевим необхідно боротися на два фронти,

Кульчицького звинувачували в поширенні «Листа...», засудили до 2,5 років загального режиму; письменника Віктора Савченка (тоді асистента Дніпропетровського металургійного інституту) — до двох років умовно з трирічним випробним строком, а Іванові Сокуль-

брат. Ярослав відсидів шість років, я приїхала зустрічати його в Болехів і не впізнала. Вже коли порізно сіли в автобус, і він заговорив, я швидше зрозуміла, що це брат, аніж упізнала. Ярослав був надзвичайно виснажений, дуже схуд. Мама, побачивши його, на поро-

чиміше для суспільства, ніж хлопавки тріскучих фраз та гасел, що нікого ні до чого не зобов'язують».

Ті «окрайці думок» на цей раз коштували Івану Сокульському п'ятнадцяти років позбавлення волі: перші п'ять — у тюрмі, ще п'ять — у таборі суворого ре-

розлука наших літ — повсюдна чорна риса».

— За весь час ми мали єдине тридобове побачення — у квітні 1986 року, якраз коли сталася чорнобильська трагедія. Тоді із зони я привезла «бомбу», яку ми вдвох писали на цигарковому

хворий Україною...»

ському дісталося 4,5 роки колонії суворого режиму. Крім листа, його звинувачували ще й у поширенні самвидаву, зокрема, виступу генерала Петра Григоренка на захист кримських татар, а також у написанні віршів «Воли», «Святослав», «Ностальгія». Читаючи їх, розумієш, чому він дістав найбільше покарання. І без «Листа...» на строк Сокульському вистачило б оцих рядків:

«Воляча кров у нас, волячі у нас жили, воляча вдача, добра і м'яка. У шумі цім — волячі наші сили приковані до чорного гака. Розумні, карі, сиві, сірі — куди ведуть, куди нас гонять — ідемо... А б'ють — воляча у нас шкіра. Воляча шия в нас — під будь-яке ярмо!.. Степами йдем — у спразі, в муці... Погоничів — не наші то дороги. Погоничі і ті вже з нас сміються: «Для чого носять гострі свої роги?» ...Хай щедрі ми талантами, хай здібні, хай щирість знають нашу і красу — в машинний вік ми не потрібні... Нас віддадуть на ковбасу!... Ми знаєм це! Хазяїн нами оре. Свистить батіг. Бо любить наші боки! Допоки віз — і жити нам допоки?.. Воляча сила в нас, воляча в нас покора!»

Або: «Святославе, вою наш, устань! Святославе, знову печеніги! Де клекоче гнівом Дніпрельстан, вихопи меча свого із піхов!... Все забуто. Лиш димить полин. Чадієм і чахнем, в небі нашім — темно. Гнем обіддя з дужих наших спин, голови у рабство продаєм!»

Перший свій строк він відбував спочатку в Мордовії, а з кінця 1971-го — у Владимирському централі, в тім числі, у «психбараці» цієї в'язниці.

— Іванова мати розповідала, як їздила туди забирати його після звільнення, — згадує Орина Сокульська. — Дісталася до Владимира, а там кажуть: «У нас такого нема». — «Як нема, ось же лист від нього!» Жінка, яка передачі приймає, заспокоїла: «Не хвилюйтеся, він у Москві, в Інституті Сербського». Сіла в електричку до Москви, показала папірець комусь із пасажирів: мовляв, допоможіть розшукати ось цей інститут. Люди трапилися співчутливі — й речі піднесли, й у довідковому бюро дізналися адресу, й у таксі посадили. Приїхала до інституту: «Так, був такий, але вибув у Бутирську тюрму». На вулиці спитала якогось чоловіка, як до тюрми їхати. А він подивився на неї та й каже: «Мамаша, вам важко буде її знайти. Я вас одвезу». Їхали довго, розповідала мати. Нарешті дісталася до тюрми, питає: «Є тут Сокульський?» «Так, — відповідають, — є, йому чотири роки дали». Вона ледь не знепритомніла: «За що ж його знову засудили? Він уже відсидів чотири з половиною, як один день...» Тоді та дівчина комусь зателефонувала й каже: «Йому готують документи на звільнення. Чекайте біля воріт». Супроводжуючий мав посадити їх на поїзд, щоб по Москві не ходили. Але коли привіз на вокзал, дав десять карбованців — беріть самі квитки, та й поїхав. То вони ще й у Ленінград заїхали, до рідних священика Бориса Заливако, з яким Іван відбував строк, а вже звідти — додому.

«Мамо, мамо, ти живеш, де місто дивне, враз темніє фарба голуба, ти одна, ти думаєш про сина, і крізь шиби цідиться журба. Ти одна, а сад кидає тіні, ти одна у тихім відгомінні. Мамо, мамо, я вернуся до весілля, бо і сад на мене жде, і Клечальна золота неділя двох синів до шлюбу поведе. Будуть гості, буде шумовиння, враз темніє фарба голуба. Ти одна, ти думаєш про сина, і крізь шиби цідиться журба».

Коні везуть тільки до шлюбу, а від шлюбу — пішки

— Іван приїхав до нас у Лужки — це Болехівський район Івано-Франківської області — в гості до мого брата Ярослава Лесіва, — розповідає пані Орина. — Вони затоваришували у мордовських таборах. Там, спочатку в Потьмі, а потім у селах Явас і Умор відбували тоді покарання брати Горині, Зеновій Красівський, Дмитро Клецко, Михайло Дяк — члени організації «Український фронт», до якої належав і

зі зомліла... Брат жартував: «Я познайомлю тебе з таким гарним хлопцем — кучерявим, синьооким». І ось приїздить Іван — худий аж жовтий, змучений, та й кучері вже розгубив. Минуло лише кілька місяців після його звільнення. Але коли заговорив... Наче світився весь, і така добра енергія йшла від нього. Ми годинами розмовляли... Вінчалися 3 серпня 1974 року в старій церкві 18-го століття. «Коні везуть тільки до шлюбу, а після шлюбу — пішки годиться», — велів батько й повів нас кілометрів десять через гори... Мені йшов 22-й, а Івану виповнилося 34.

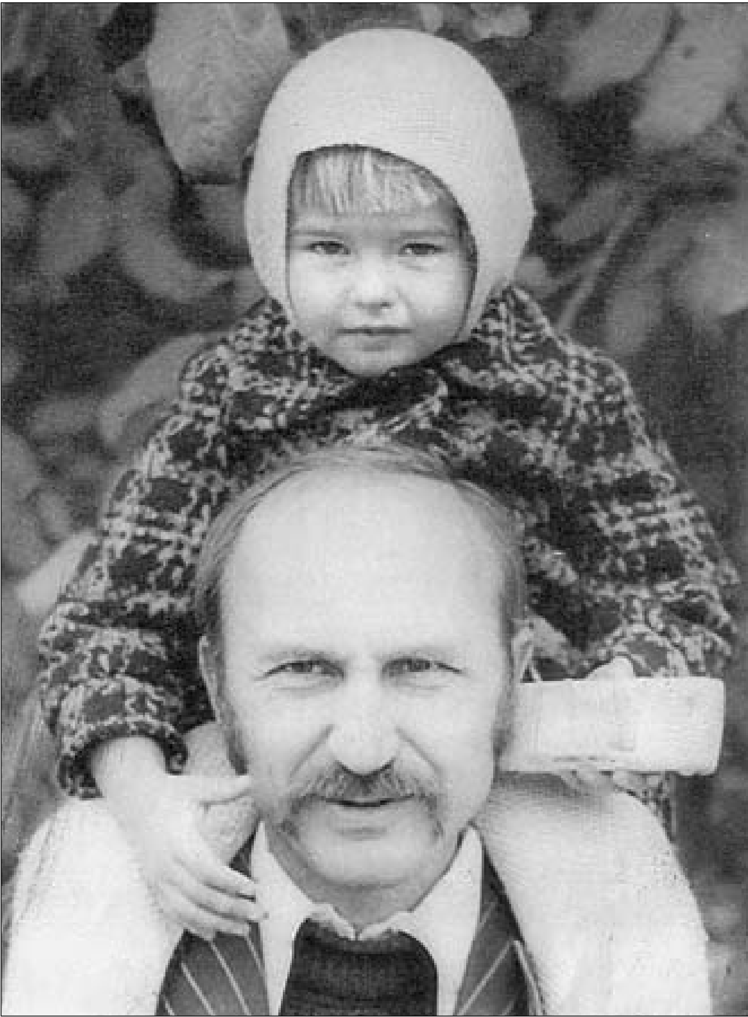
Жити молоді поїхали до Дніпропетровська. Орися, на той час студентка-заочниця пединституту, пішла в школу викладати математику. А Іван — знову в пошуках роботи. На одному місці йому вдавалося протриматися лише кілька місяців: слюсар, монтажник, робітник з підготовки залізничних вагонів, сигнальник, виконавець художніх робіт, машиніст сцени, агент з доставки квитків, уповноважений з реалізації турпутівок, приймальник вантажів, двірник-сторож, прибиральник...

І водночас: «Я владар каменю, мов рана — Україна в моїх очах... Як довго ждать! Як важко — на колінах! — тримать меча».

У ті роки він багато писав. У 1978-му, коли прокотилася нова хвиля арештів — забрали і його близьких друзів Миколу Горбаля, Ярослава Лесіва, Петра Розумного, Сокульський вступає до Гельсінкської правозахисної групи. Цей факт, а також вилучені під час обшуку поезії, які «підривали та ослаблювали радянську владу», ляжуть в основу нового обвинувального вироку. Але ж пророчими виявилися ті «наклепницькі» рядки, написані поетом у 1977-му: «Одні слова, де гріло і горіло. Порожній жест, де справді був порив. Остання ситість, де жило й боліло. Задуха, де ревли вітри... І все змогли! І все здолали! Далекі далі!.. Ладаном — хвала. Великий галас — там, де бути славі. Велика дірка — там, де ціль була».

«Марієчко! Подай мені води...»

У квітні 1980-го Івана Сокульського заарештовують удруге. 11 квітня із Дніпропетровського слідчого ізолятора він пише рідним, звертаючись також до «спільників по творчості» і «побратимів по святому ідеалу свободи»: «Як і 1969 року, мене знову звинувачують. А за докази моєї «злочинної діяльності» служать випадкові окрайці моїх думок та напівдумок, поетичних образів... Я не політик і не обстоюю ніякої політичної програми. Будь-яку (навіть найпрекраснішу!) політичну програму не вважаю спроможною суттєво удосконалити суспільство без нашої моральної відповідальності і громадянського сумління. Як на мою думку, моральне вдосконалення окремої особистості куди зна-

жиму й п'ять — заслання. Він був визнаний особливо небезпечним рецидивістом. У хаті «на Вінниці» залишилися його чекати три найдорожчі жінки **(на знімку внизу)** — мама, дружина й донечка Марійка, якій тоді було чотири з половиною роки. «Марієчко! Спасіння — що ти є. Сьогодні ось рятуюся тобою. О Боже наш! Найкраще так, як є, — високою порою! Марієчко! Молюсь, мене діждись! Молюсь далекій нашій миті. Марієчко, подай мені води — щоб жити!»

— Спочатку ми їздили до нього в тюрму в Чистополь, що в Татарстані. Це місто пам'ятає не одного поета, згадаймо лише Марину Цвєтаєву, — розповідає Орина Сокульська. — А згодом — у табір особливого режиму в село Кучино Чусовського району Пермської області, де обірвалося життя Василя Стуса, Олекси Тихого, Юрія Литвина. Іван за час перебування тут понад сто діб провів у карцері «за порушення режиму», не раз сидів в одиночній камері. Це коштувало нам побачень і листів. Побачення могло зірватись через одне необережне слово. Пам'ятаю, як готували ми Марійку до зустрічі з батьком. Треба ж було пояснити їй, чому так довго ми не їдемо до тата і для чого його тримають за гратами. От Іван і писав у листах, що він далеко-далеко будує міст через Волгу — коли побудує, то ми до нього й приїдемо. А перед самою поїздкою повідомив, що зараз у звіринці муштрує звірів, тому, мовляв, не дивуйся, доню, що до мене треба пройти через багато залізних дверей із засувками і що говорити з тобою ми будемо через скло. На побаченні Марійка й запитує: «Тату, а де твої звірі?» Як результат — замість чотирьох годин бачились ми тоді хвилин п'ятнадцять.

«Марієчко й Орисю! Вся в цвіту, калини щасна віть розкриллям білим в день ясний провисла. А наді всім —

папері й яку передали зарубіжні радіостанції, — про безчинства наглядачів (були вказані всі поіменно), про вбивство Стуса, — згадує пані Орися. — Треба сказати, що до п'ятнадцяти років, згідно з вироком, за дев'ять днів до закінчення тюремного терміну Чистопольський райсуд додав Івану ще три роки. А передісторія цього рішення така: 12 червня 1983 року в одній дніпропетровській газеті з'явилося сфабриковане інтерв'ю з Іваном Сокульським під назвою «Прозріння», у якому він «каявся» за свої «гріхи». Саме в цей час він переносить операцію і повертається в табір, буквально закиданий газетами з цим пасквілем. Йому кажуть, що після цієї статті дружина його покинула і поїхала з донькою в Карпати. А мені кажуть, що він не хоче писати листів. Дев'ять місяців ми нічого не отримуємо один від одного. Звичайно, Іван не визнає жодного слова цього «інтерв'ю», і його карають новим строком. Я думаю, він чудом залишився тоді живий. Врятували перебудова і приїзд Рейгана до Москви. На переговорах порушувалося питання про звільнення політв'язнів, у тому списку був і Сокульський.

...Він повернувся додому, відбувши вісім з половиною років ув'язнення, і поринув у творче і громадське життя. Вступає до Української асоціації незалежної творчої інтелігенції, видає незалежний часопис «Пороги», стає одним із засновників Товариства української мови імені Тараса Шевченка (згодом «Просвіта»), Народного руху України, «Меморіалу», громади Української автокефальної православної церкви, упорядковує збірку поезій «Владар каменю», очолює обласну організацію Української республіканської партії, на яку перетворилася Українська Гельсінкська спілка. Бере активну участь у політичних акціях, вінцем яких стало проголошення Незалежності України.

Останній місяць жити не міг без кисневих подушок. Але, найімовірніше, діагноз його смертельної хвороби — не той, що поставили лікарі. Справжній діагноз він давно поставив собі сам — устами своїх гонителів: «Його хвороба — небезпечна, його хвороба — інфекційна! У лазарет його, за грати, в табори! Для блага всіх — від всіх... Він безнадійно хворий Україною...»

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Дніпропетровськ.

Вхід суворо заборонено!

ПОЧАТОК НА 4-Й СТОР.

Бідолашні коні

На підприємство кілька років поспіль навідувалися десятки комісій: вислуховували, записували, їхали, але все залишалось, як і раніше.

Тренери з кінного спорту, котрі звернулися по допомогу в «Голос України», стверджують: договірні умови про безплатне використання приміщень, полів, рівномірний розподіл коней між тренерами й учнями для проведення повноцінного навчально-тренувального процесу «Південьконецентр», як і раніше, ігнорує.

При цьому, йдеться в листі, керівництво конецентру не піклується про належне утримання спортивних і господарських споруд, про їх безпечну експлуатацію. Ставлення до тренерів і дітей найчастіше зневажливе. За кожної зручної нагоди адміністрація не стомлюється докоряти: і спорт, і спортивні коні — тягар для конецентру, непотрібні витрати. І це при тому, що ремонт практично всіх роздягалень виконано за власні тренерські та батьківські кошти, що дорогу амуніцію для коней придбано за рахунок тат і мам, що виїзди на змагання, їх організацію та інші витрати забезпечують спортивні структури.

— Заняття в зимовому манежі до кінця грудня проходили без світла, на порушення норм техніки безпеки, що створювало накладки в заняттях груп і травмувало коней, — згадує тренер I категорії, майстер спорту, кількаразовий чемпіон і призер України з кінного спорту Ольга Біла. — Мало того, що холод страшенний, то ще й воду нема де нагріти, щоб напоїти хоча б хворих коней. Діти дуже страждають від такого відношення до тварин. Державні коні животіють і утримуються в жахливих умовах. Їх годівля не відповідає нормам, часто замість сіна тварини одержують тільки солому. Дах стайні весь у дірках, ворота зламані, в манежі розміром сорок на п'ятдесят метрів лише п'ять ламп денного освітлення...

Ольга Біла не єдина, хто обурюється безгосподарністю на державному підприємстві. Товста тека документів, у тому числі листів батьків, спортсменів, тренерів і дітей, — підтвердження того, що нарив дозрів і потребує оперативного втручання.

Замість коней — в'єтнамські свинки

Тим часом на утримання в'єтнамських свинок, курочок та іншої живності, що добре йде на прикрасу святкових столів, у керівництва «Південьконецентр» кошти є. На запитання, навіщо вигодовують свиней на території конецентру, Юрій Гнатюк відповів жартом:

— Для душі. Це ж живий куточок!

Цьогоріч засновникові Варварівської кінноспортивної школи (так вона тоді називалася), що гриміла своїми успіхами на весь Союз і зарубіжжя, заслуженому тренерові СРСР з кінного спорту, героєві війни, полковникові Олександру Зозулі виповнюється 102 роки. Земля пухом світлій і найчеснішій людині: пам'ять про себе Зозуля залишив гарну. Кажуть, якби Олександр Левович довідався, на що перетворилося з такою любов'ю виплекане ним дітище, він би перевернувся в могилі.

Десятки років команда миколаївських спортсменів, як і кінноспортивна база, вважалася кращою в Україні. Тут проходили різні всеукраїнські змагання, а у вісімдесяті роки — чемпіонати союзного значення. Збірня України протягом багатьох років на 70 відсотків була укомплектована миколаївськими наїзниками, які десятки разів перемагали на чемпіонатах союзного значення. Звідси по олімпійське щастя поїхав вихованець Зозулі Віктор Погановський і повернувся до Миколаєва уже титулованим олімпійським чемпіоном. Про часи, коли школою керував Олександр Зозуля, тепер згадують з ностальгією: і люди, і часи, і коні, кажуть, були інші...

Але й справді парадокс: коли в Україні стрімко розвивається кінний спорт, коли хороший кінь коштує дорожче від особняка на Хрещатику, потужна господарська й спортивна база в Миколаєві руйнується і занепадає.

Розумний і далекоглядний господарник, який боготворив коней, Зозуля продумав і передбачив геть усе для грамотної постановки справи: селекційно-племінну коноферму, сировинну базу для власних кормів, спортивні споруди, трибуни...

На жаль, передбачити й спрогнозувати недалекоглядність сьогодення він не зміг.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Миколаївська область.

Ситуацію коментує голова Миколаївської ОДА Микола Круглов:

— На жаль, ця проблема в попередні роки не вирішувалася. Я звернувся до міністра АПК щодо узгодження нової кандидатури на посаду керівника «Південьконецентру». Є багато проблем, які треба розв'язати вже найближчим часом. Я вивчив ситуацію, зустрічався з людьми і знаю, що були спроби приватизувати цей об'єкт, попри те, що він перебуває в державній власності й приватизації не підлягає. Підприємство унікальне, три тисячі гектарів землі, і так просто приватизувати його, гадаю, нікому не вдасться.

Якщо ви зібралися на прийом... до королеви

Чула, що Верховна Рада збирається запровадити дрес-код для чиновників. А ще є дрес-код для відвідування різних заходів і свят. Як одягтися на прийом до англійської королеви? Потрібен спеціальний фрак чи підійде вишиванка? Куди йти у краватці, а куди — з метеликом. Як розібратися, куди що одягати?

Ксенія ПОПОВА.

Дніпропетровськ.

Щоб не мати на прийомі вигляд білої ворони і з'явитися в потрібному місці у відповідному вбранні, скористайтеся нашими підказками. Адже незнання правил етикету не звільняє від його неухильного дотримання.

Зазвичай актуальні всього чотири основні варіанти дрес-коду: White tie (дослівний переклад — «біла краватка»), Black tie («чорна краватка»), бізнес і casual (кежуал). Назва перших двох дрес-кодів на запрошеннях фігурує англійською мовою (White tie та Black tie). Вочевидь, це пов'язане з тим, що дані поняття відносно нові для нашого суспільства й для них ще не придумані повноцінні переклади або еквіваленти. А от дрес-коди бізнес і кежуал уже прижилися як у мові, так і в гардеробі наших співвітчизників.

Стиль White tie/Formal White tie — це найформальніший і строгий варіант одягу із усіх можливих. Такий дрес-код зазвичай супроводжує заходи за участю королівських осіб, міжнародні дипломатичні прийоми найвищого рівня, державні прийоми. Передбачається, що чоловік буде одягнений у чорний двобортний фрак із шовковими лацканами й чорні штани з явно вираженими стрілками. Під фраком — біла накрохмалена сорочка з манишкою й накрохмаленим комірцем, що кріпиться на гудзиках. Поверх сорочки — білий жилет, доповнює костюм біла краватка-метелик. Шкарпетки — чорні, подовжені, бажано шовкові. Туфлі — класичні, тільки зі шкіри й тільки чорні. Допускається присутність військових чинів у формі.

Супутниця має одягти бальну (вечірню) сукню з шовку, сатину, тафти або оксамиту завдовжки принаймні до щиколотки. Якщо плаття декольтоване, плечі повинна прикривати стримана накидка або шаль. Туфлі — класичні на підборах. Є тонкощі й під час вибору ювелірних прикрас. У цьому випадку перевага надається сережкам і кольє, припустимі каблучки й браслети. Недоречні у цьому туалеті наручні годинники. Винятком можуть бути тільки ті, що прикрашені дорогоцінними каменями й здалеку мають вигляд браслету. Можливі рукавички, але тільки «оперної» довжини, що закривають лікоть. Вбрання завершує маленька вечірня сумочка.

Заходи з кодом white tie зазвичай починаються після 6 години вечора. Якщо подію аналогічного рівня заплановано на раніший час, припустима менш строга, «ранкова», версія дрес-коду. Цей стиль уживаний досить рідко, він не використовується на званих вечерях, виставах і неформальних зустрічах.

Про тонкощі інших видів дрес-коду ви довідаєтеся у наступних випусках «Діалогу».

Ірина ШАТРОВА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Вимушене сусідство: бомж у під'їзді

У нашому під'їзді ночує бомж. Увечері з'являється, вранці зникає. Виганяти — совість не дозволяє. Але після себе він залишає, м'яко кажучи, антисанітарію... А це вже викликає обурення в мешканців будинку. Що робити в таких ситуаціях? Також хочу дізнатися як вирішує проблеми бомжів міська влада?

Юлія ГРАДИНСЬКА.

Київ.

Відповідають фахівці Київської міськдержадміністрації:

У місті функціонують три заклади соціального захисту, що надають соціальні послуги бездомним громадянам та особам, звільненим з місць позбавлення волі:

● **Будинок соціального піклування з відділенням нічного перебування та соціального готелю** (вул. Суздальська, 4/6). Основні завдання закладу: організація нічного або тимчасового перебування громадян без визначеного місця проживання і тих, хто опинився в екстремальній ситуації; надання цим громадянам психологічної, соціальної, медичної та побутової допомоги; сприяння у працевлаштуванні тощо. Влаштування до Будинку здійснюється безпосередньо адміністрацією закладу. Розрахований він на 166 ліжко-місць (150 — відділення нічного перебування, 16 — відділення соціального готелю). Розміщення та проживання бездомних громадян у Будинку є платним (у відділенні нічного перебування — 4 грн за добу, у відділенні соціального готелю — 12 грн. за добу). Послугами Будинку соціального піклування у минулому році скористалися 550 бездомних громадян;

● **Центр обліку бездомних громадян** (вул. Суздальська, 4/6). У Центрі їх обліковують і видають посвідчення. Якщо є необхідність, бездомним громадянам та особам, звільненим з місць позбавлення волі, допомагають відновити та отримати документи. Також тут реєструють переважне місцезнаходження бездомних громадян. Філія Центру обліку бездомних громадян розташована по вул. Регенераторній, 4. Протягом 2009 року в Центрі обліку та філії взято на облік 706 бездомних громадян. 188 з них поновили документи, 538 осіб отримали реєстрацію переважного місця знаходження.

При Будинку соціального піклування та районних територіальних центрах соціального обслуговування пенсіонерів та одиноких непрацездатних громадян утворені постійно діючі банки одягу та взуття;

● **Київський центр соціальної адаптації престарілих, інвалідів та осіб, що не мають постійного місця проживання,** розташований в с. Ясногородка. Це соціально-адаптаційна установа, призначена для тимчасового проживання чоловіків (в т. ч. звільнених з місць позбавлення волі), що не мають постійного місця проживання, і які раніше проживали у Києві. Метою діяльності Центру є надання підопічним тимчасового місця проживання, соціальної, психологічної, медичної та правової допомоги, проведення реабілітації та соціальної адаптації осіб з метою їх реінтеграції в суспільне життя. Центр розрахований на 300 ліжко-місць. Прийом здійснюється після отримання направлення від приймальника-розподільника МВС України в м. Києві (вул. Ремонтна, 7) за путівкою Головного управління соціального захисту населення (просп. Комарова, 7, кім.103). Перебування бездомних громадян у центрі безкоштовне. За минулий рік послугами центру скористалося 260 осіб.

На виконання розпорядження Київської міської державної адміністрації від 15.09.2008 р. № 1249 у складі Київського центру соціальної адаптації престарілих, інвалідів та осіб, що не мають постійного місця проживання, створено відділення на 80 ліжко-місць для постійного проживання бездомних громадян (останнє місце реєстрації яких було в м. Києві), які є інвалідами або особами похилого віку, що потребують постійного стороннього догляду та допомоги, та які не мають працездатних родичів, зобов'язаних їх утримувати за законом.

Для надання термінової допомоги мешканцям міста, в т. ч. бездомним, у Києві запроваджено телефонну «гарячу лінію» — «CALL-центр» (15-51).

Якщо ж ви виявили бездомного громадянина у під'їзді будинку, знайте, що, в разі підтвердження статусу бездомного, він може скористатися послугами Будинку соціального піклування або Київського центру соціальної адаптації престарілих, інвалідів та осіб, які не мають постійного місця проживання. У разі вашої зацікавленості щодо вирішення подальшої долі бездомного громадянина слід звертатися до органів внутрішніх справ.

Пільговики під одним дахом

Мені 83 роки. Я — учасник бойових дій у Великій Вітчизняній війні. Проживаю з дружиною у приватизованій квартирі, четверта частина якої належить нашому синові. Після одруження він виписався з квартири. Якщо ж тепер ми пропишемо сина (він інвалід з дитинства II групи), його дружину (вона інвалід з дитинства I групи) та їхню дочку 5 років — то на які пільги в оплаті комунальних послуг вони матимуть право?

Чи будуть вони користуватися моїми пільгами зі сплати комунальних послуг? Як це треба оформити документально?

Григорій КУЗЬМЕНКО.

Житомир.

Відповідає заступник міністра з питань житлово-комунального господарства Руслан КРАМАРЕНКО:

— Право громадян України на отримання пільг визначається законами України. Статтею 12 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» визначено надання пільг учасникам бойових дій та членам їх сімей, що проживають разом з ними, незалежно від виду житла чи форм власності на нього.

У зв'язку з тим, що оплата пільг зазначеним категоріям здійснюється з Державного бюджету України, кожного року Законом України про державний бюджет на відповідний рік встановлюється норма щодо належності до членів сім'ї пільговика.

Наприклад, установлено, що до членів сім'ї пільговика при наданні пільг належать: дружина (чоловік), їхні неповнолітні діти (до 18 років); неодружені повнолітні діти, які визнані інвалідами з дитинства II групи або інвалідами I групи; особа, яка проживає разом з інвалідом війни I групи та доглядає за ним, за умови, що інвалід не перебуває у шлюбі; непрацездатні батьки; особа, яка перебуває під опікою або піклуванням громадянина, що має право на пільги, та проживає разом з ним.

Водночас повідомляємо, що питання надання пільг інвалідам з дитинства регулюється законами України «Про основи соціальної захищеності інвалідів», «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам», «Про соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та інвалідам» та підзаконними нормативно-правовими актами.

Крім того, відповідно до законодавства органи місцевого самоврядування можуть надавати додаткові пільги малозабезпеченим верствам населення за рахунок коштів місцевих бюджетів.

ТОВ "ЮНОР"

(юридична адреса: м. Київ, пров. Радищева, 3, оф. 211, ЄДРПОУ 19257538)
Інформує, що Луганське обласне комунальне паливне підприємство "Луганськоблпаливо" пропонує шляхом продажу на аукціоні наступне майно:

Лот 1 - Сватовський топливний склад який розташований за адресою: м.Сватово, вул. Челюскінців, 5, площа складу - 1,8024 га. Стартова ціна лоту -1 531 907,00грн. (з урахуванням ПДВ - 255 317,83 грн.). Гарантійний внесок - 76 595,35грн. (з урахуванням ПДВ - 12 765,89грн.). Реєстраційний внесок 17,00грн (з урахуванням ПДВ - 2,83грн). (Договір № 000Ф01.)

Лот 2 - Вагончик битовий, інв. № 1210001. Стартова ціна лоту - 7258,00грн. (з урахуванням ПДВ - 1 209,67грн.). Гарантійний внесок - 362,90грн. (з урахуванням ПДВ - 60,48грн.). Реєстраційний внесок 17,00грн (з урахуванням ПДВ - 2,83грн). (Договір № 000Ф01)

Лот 3 - Причеп 2ПТС. Стартова ціна лоту - 3 208,00грн. (з урахуванням ПДВ - 534,67грн). Гарантійний внесок - 160,40грн. (з урахуванням ПДВ - 26,73грн.). Реєстраційний внесок 17,00грн (з урахуванням ПДВ - 2,83грн). (Договір № 000Ф01)

Лот 4 - Біловодський топливний склад який розташований за адресою: смт.Біловодськ, вул. Торостяна, 3, площа складу - 0,1967га. Стартова ціна лоту -37 571,00грн. (з урахуванням ПДВ - 6 261,83грн.). Гарантійний внесок - 1 878,55грн. (з урахуванням ПДВ - 313,10грн.). Реєстраційний внесок 17,00грн (з урахуванням ПДВ - 2,83грн). (Договір № 000Ф01)

Лот 5 - Краснодонський топливний склад який розташований за адресою: м.Краснодон, вул. Халтуріна, 21, площа складу - 0,4606га. Стартова ціна лоту - 59 395,00грн. (з урахуванням ПДВ - 9 899,17грн.). Гарантійний внесок - 2 969,75грн. (з урахуванням ПДВ - 494,96грн.). Реєстраційний внесок 17,00грн (з урахуванням ПДВ - 2,83грн). (Договір № 000Ф01)

Лот 6 - Новоайдарський топливний склад який розташований за адресою: с.Новоайдар, вул. Октябрьська, 66а, площа складу - 0,1892га. Стартова ціна лоту - 51 250,00грн. (з урахуванням ПДВ - 8 541,67грн.). Гарантійний внесок - 2 562,50грн. (з урахуванням ПДВ - 427,08грн.). Реєстраційний внесок 17,00грн (з урахуванням ПДВ - 2,83грн). (Договір № 000Ф01)

Лот 7 - Нижньодуванський топливний склад який розташований за адресою: с.Нижня Дуванка, вул. Покровська, 1, площа складу - 0,1824га. Стартова ціна лоту - 31 005,00грн. (з урахуванням ПДВ - 5 167,50грн.). Гарантійний внесок - 1 550,25грн. (з урахуванням ПДВ - 258,37грн.). Реєстраційний внесок 17,00грн (з урахуванням ПДВ - 2,83грн). (Договір № 000Ф01)

Лот 8 - Кремінський топливний склад який розташований за адресою: м. Кременна, вул. Кірова, 101а, площа складу - 0,3811га. Стартова ціна лоту - 78 671,00грн. (з урахуванням ПДВ - 13 111,83грн.). Гарантійний внесок - 3 933,55грн. (з урахуванням ПДВ - 655,60грн.). Реєстраційний внесок 17,00грн (з урахуванням ПДВ - 2,83грн). (Договір № 000Ф01)

Покупець зобов'язаний оплатити придбане майно протягом 30 календарних днів з дати підписання договору купівлі-продажу.

Реєстраційні внески та гарантійні внески вносяться на п/р № 26 000 00004325 в АКБ "Правекс-банк" м. Києва, МФО 321983, ЄДРПОУ19257538, одержувач - ТОВ "ЮНОР". **Посилання в платіжних документах на номер договору та номер та найменування лоту є обов'язковим.**

Аукціон відбудеться 04 серпня 2010р. об 12год. 00хв. за адресою: м.Луганськ, вул. Ломоносова, 73, оф. 320.

Кінцевий строк прийняття заяви про участь в аукціоні - три дні до початку його проведення а саме: 29 липня 2010 р. об 17год. 00хв.

Ознайомитися з майном продажу, а також подати заяву про участь в аукціоні можна щодня (крім вихідних та святкових днів), звернувшись до організатора аукціону з 9-00 год. до 18-00 год. за адресою: м. Луганськ, вул. Ломоносова, 73, оф. 217.

Довідки за телефонами: (0642) 49-32-70, (044) 224-53-78, 050 530 89 11.

Українська універсальна біржа "Капітал"

щоденно, починаючи з 3 серпня 2010 року о 10-00 год. за адресою: м. Київ, вул. Героїв оборони, 10 (конференц-зал ННЦ Інституту аграрної економіки) проводить біржові торги по продажу комплексу нежитлових будівель та споруд (Лот №1), який належить ТОВ "МІЖРАЙАГРОТЕХСЕРВІС", і знаходиться за адресою: вул.Залізнодорожня 36, с.м.т. Рокитне, Київської області, що виставила на торги брокерська контора №017 - СПД Шиманський Володимир Георгійович, а саме:

№ лота	№ п/п	Літера	Найменування майна	Загальна площа, м²	Площа забудови, м²	Висота, м	Будівельний об'єм, м³	Кількість, шт
1	1	Я	Адмінбудівля	205,9	287,1	3,5	900	
	2	Ю	Гараж	142,7	170,9	3,2	547	
	3	Є	Щитова	26,5	36,5	3,2	117	
	4	Ї	Прохідна	7,3	13,5	3,2	547	
	5	№4	Резервуар РВС				400	17
	6	№5	Резервуар РВС				200	12
	7	№6	Резервуар РВС				75	10
	8	№7	Пожарний резервуар РГС				75	2
	9	№8	Пожарний резервуар РГС				50	2
	10	№3	Замощення	1500				
	11.1	№1	Огорожа з/б (6*3) - 14 шт.	336				14
	11.2	№1	Огорожа з/б (4,5*3)-86 шт.	1164				86
	11.3	№2	Огорожа сітка рабиця	1500				
	12		Трубопроводи					
	13	№9	Свердловина			63		
	14		Лінії електропередач	Електроопори 9шт. висота 8-10 м. дріт:4 жилки, 400 погонних метра, всього 1600м.				
	15		Стояк наливний АСН 80-02					6 шт.
	16		Устрій для нижнього зливу УСН-200					6 шт.

Загальна вартість майна складає 4011550,00 (чотири мільйони одинадцять тисяч п'ятсот п'ятдесят) гривень 00 копійок, без ПДВ.

Ознайомитись з об'єктами можна щоденно крім вихідних та святкових днів за місцем їх розташування попередньо зателефонувавши: (098)1207444

До початку біржових торгів учасники сплачують:

- гарантійний внесок у розмірі 10 % від початкової ціни лоту (без ПДВ) на поточний рахунок організатора біржових торгів 26501301068606 ПАТ "БАНК ФОРУМ", МФО 322948, код ЄДРПОУ 34003533; отримувач - Українська універсальна біржа "Капітал".

Квитанції або платіжні доручення про сплату подаються разом з заявкою на участь в біржових торгах.

Додаткову інформацію, щодо умов участі в біржових торгах можна отримати за адресою: м. Київ, вул.Шота Руставелі,44, офіс 6 та за телефонами: (044)569-59-21, 569-59-22.

Розпорядок роботи : понеділок - п'ятниця з 9.00 до 18.00.

23.07.2010 року о 10 годині Українська Універсальна товарна біржа проводить аукціон з продажу активів платника податків, які перебувають у податковій заставі,

Біловодська МДПІ / ДП «Стрілецький кінний завод № 60» (код 00846240)

Лот № 1 Будівля молокоблоку, загальна площа 191,8 кв. м., розташоване за адресою: Луганська обл., Міловський р., с. Зарічне, вул. 50 років Перемоги ВВВ, 32.

Початкова (стартова) ціна — 27093,60 грн. у т. р. ПДВ.

Порядок розрахунків — повна оплата активів покупцем протягом трьох банківських днів після укладення договору купівлі-продажу.

У випадку відмови від підписання Покупцем протоколу аукціону або договору купівлі-продажу придбаного майна, гарантійний внесок Покупцю (переможцю аукціону) не повертається.

Усі витрати по оформленню прав власності несе покупець.

Гарантійний внесок у розмірі 10% від стартової ціни вноситься на р/р 2600700004058 в АКБ «Правекс-Банк», МФО 321983, код ЗКПО 16470831 Українська Універсальна товарна біржа, м. Київ, пр-т Академіка Глушкова, 1, пав. № 6.

17,00 грн. — реєстраційний внесок за участь в аукціоні вноситься на р/р 26000168371 в АТ «Райффайзен банк Аваль» м. Київ, МФО 380805, код ЗКПО 30516050, ТОВ «ЛОТ», м. Луганськ, кв. Олексієва, 13.

Прийняття заявок на участь в аукціоні приймається за одну добу до назначеної дати аукціону за адресою: м. Луганськ, кв. Олексієва, 13. Довідки за телефонами: (0642) 34-43-23, (044) 596-96-24.

Оголошення про проведення відкритих торгів на закупівлю робіт з подовження паркового ресурсу обладнання

1. Замовник торгів: Товариство з обмеженою відповідальністю «СГС ПЛЮС»:

1.1. Поштова адреса: 99704, м. Севастополь, вул. Ангарська, 10.

1.2. Контактний телефон: (0692) 72-83-59.

2. Інформація про товари (роботи, послуги), що закуповуються: **роботи з подовження паркового ресурсу обладнання.**

3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: 99704, м. Севастополь, вул. Ангарська 10, канцелярія ТОВ «СГС ПЛЮС», поштою після сплати вартості тендерної документації.

4. Місце та кінцевий термін подання тендерних пропозицій: 99704, м. Севастополь, вул. Ангарська 10, канцелярія ТОВ «СГС ПЛЮС», 03 серпня 2010 р., 14-00 год.

Згідно Постанови Господарського суду м. Києва від 22.06.2010 р. по справі № 15/306-б-49/468-б **ТОВ «Авантекс-Груп»** (код ЄДРПОУ 35591572) було визнано банкрутом, ліквідатором призначено ТОВ «Влас-Тех-Обладнання» (код ЄДРПОУ 36003467).

Заяви про визнання кредиторських вимог приймаються протягом місяця з дня виходу оголошення за адресою: 04073, м. Київ, а/с 99.

Ухвалою Господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) від 22.06.2010 р. порушено провадження у справі про банкрутство № Б-23/44 відносно Товариства з обмеженою відповідальністю «Галичинатабак» (76007, м. Івано-Франківськ, вул. Максимовича, 8, код ЄДРПОУ 30474571, р/р 260094314 в ІФ ОД «Райффайзен Банк Аваль», МФО 336462, Свідоцтво про державну реєстрацію юридичної особи серії А00 № 785517 від 19.07.1999 р.) та Ухвалою від 02.07.2010 р. введено процедуру розпорядження майном боржника.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Бiяна Богдана Романовича (ліцензія серії АВ № 498982 від 17.11.2009 р., 76018, м. Івано-Франківськ, вул. Гаркуші, 24/3).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Кіровоградської області (адреса: 25022, м. Кіровоград, вул. В'ячеслава Чорновола, 29/32) від 22.06.2010 року по справі № 11/85 Товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «Олександріяхліб» (адреса: 28034, Кіровоградська область, Олександрійський район, смт. Приютівка, вул. Привокзальна, 1а, ЄДРПОУ 31020582, р/р 26002052901947 в Олександрійській філії Кіровоградського РУ ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», МФО 323583) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру на 1 рік.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Залуцьку Олену Сергіївну (ліцензія АВ № 347094 від 23.07.2007 р., 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Ливарна, буд. 9, кв. 45).

ПОВІДОМЛЕННЯ

Відповідно до п. 2 ст. 2 Закону України «Про обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» Дніпропетровський окружний адміністративний суд повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання **Чабаненко Світлани Володимирівни** безстроково суддею Дніпропетровського окружного адміністративного суду.

До уваги акціонерів Відкритого акціонерного товариства Національна акціонерна страхова компанія "Оранта" ***(надалі - Товариство)***

адреса: 01032, м. Київ, вул. Жилянська, 75, код ЄДРПОУ 00034186

Акціонери, які в сукупності володіють більш як 10 відсотками голосів Товариства, повідомляють про доповнення порядку денного позачергових загальних зборів акціонерів Товариства, що скликані на 27 липня 2010 року (публікації про проведення зборів були надруковані в газетах "Голос України" від 01.06.10 №98 та "Хрещатик" від 28.05.10 №61), наступними питаннями:

4. Про відкликання та обрання голови Наглядової ради Товариства, кандидатів в члени Наглядової ради Товариства.

5. Про відкликання та обрання голови та членів Ревізійної комісії Товариства, кандидатів в члени Ревізійної комісії Товариства.

6. Утворення та відкликання виконавчого органу Товариства. Про відкликання та обрання голови та членів Правління Товариства.

7. Про внесення змін та доповнень до Статуту Товариства. Затвердження Статуту в новій редакції.

8. Про внесення змін до положень про органи управління та контролю Товариством шляхом викладення їх у новій редакції. Затвердження нової редакції положень про органи управління та контролю Товариством.

9. Про ведення реєстру власників іменних цінних паперів Товариства. Про передачу ведення реєстру власників іменних цінних паперів Товариства реєстратору. Про розірвання договору на ведення реєстру. Про затвердження умов договору на ведення реєстру.

Акціонери НАСК "Оранта"
LEOBERG HOLDINGS LIMITED та
BACKWOOD HOLDINGS LIMITED

22.06.10 р. ухвалою господарського суду Дніпропетровської області порушено провадження у справі про банкрутство Приватного підприємства «З-Д» (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Будьонного, б. 2-А, к. 33, ЄДРПОУ 34947603, р/р 26007000837201) в ВАТ «АСТРА БАНК», МФО 380548).

06.07.10 р. постановою господарського суду Дніпропетровської області в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» відкрита ліквідаційна процедура у справі, ПП «З-Д» визнано банкрутом, ліквідатором ПП «З-Д» призначено голову ліквідаційної комісії Юрко Ігоря Васильовича (49000, м. Дніпропетровськ, ж/м Тополя-3, буд. 20, корп.1, кв. 17, 2469800517).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня публікації цього оголошення.

ВАТ "ФІНЕКСБАНК"
змінив своє найменування!

Шановні клієнти та партнери ВАТ "ФІНЕКСБАНК"! Повідомляємо Вам, що згідно з Законом України "Про акціонерні товариства" та рішенням Загальних зборів акціонерів ВАТ "ФІНЕКСБАНК" від 23 квітня 2010 року, **Відкрите акціонерне товариство "ФІНЕКСБАНК" змінив своє найменування на Публічне акціонерне товариство "ФІНЕКСБАНК".**

09 червня 2010 року відбулася державна реєстрація нової редакції Статуту Публічного акціонерного товариства "ФІНЕКСБАНК" та внесено відповідний запис до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців.

Відповідно до нової редакції Статуту повне офіційне найменування Банку:

Українською мовою: **Публічне акціонерне товариство "ФІНЕКСБАНК"** (скорочене найменування: **ПАТ "ФІНЕКСБАНК"**).

Російською мовою: **Публичное акционерное общество "ФИНЭКСБАНК"** (скорочене найменування: **ПАО "ФИНЭКСБАНК"**).

Англійською мовою: **Public Joint Stock Company "FINEXBANK"** (скорочене найменування: **PJSC "FINEXBANK"**).

Звертаємо Вашу увагу, що **ПАТ "ФІНЕКСБАНК"** отримав нове свідоцтво про державну реєстрацію серії А01 №375922, видане Солом'янською районною у місті Києві державною адміністрацією, дата проведення державної реєстрації: 08.10.1991р., дата заміни свідоцтва про державну реєстрацію: 09.06.2010р., номер запису: 1 073 105 0021 005324, нове свідоцтво про реєстрацію платника податку на додану вартість №100289338 від 24.06.2010р., нове свідоцтво учасника фонду гарантування вкладів фізичних осіб №137 від 25.06.2010р., нову ліцензію НБУ №180 від 21.06.2010р., новий дозвіл №180-4 від 21.06.2010р.

Публічне акціонерне товариство "ФІНЕКСБАНК" є правонаступником усіх прав та зобов'язань Відкритого акціонерного товариства "ФІНЕКСБАНК".

З повагою, Правління ПАТ "ФІНЕКСБАНК".

Сьогодні в Україні хмарно з проясненнями, дощ. Місцями грози, град. Вітер південно-західний, 7 м/с. Під час гроз шквали до 15—20 м/с. Температура вночі 16—21 градус, вдень 27—32 градуси тепла. На сході вночі 18–23 тепла, вдень 30–35 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 13 ЛИПНЯ

1878. Берлінський конгрес. Переглянув умови Сан-Стефанського договору. Зокрема, Сербія, Румунія і Чорногорія визнавалися незалежними, а Росії поверталася частина Бессарабії. **1882.** У Москві та Петербурзі стали до ладу перші в країні телефонні станції. **1920.** Створено Український Червоний Хрест. **1930.** У столиці Уругваю Монтевідео відкрився перший чемпіонат світу з футболу. **1935.** Політбюро ЦК КП(б)У ухвалило ліквідувати Українське відділення Товариства старих більшовиків, як неблагонадійну організацію. **1945.** Утворення Академії архітектури УРСР. **1985.** Легкоатлет Сергій Бубка уперше подолав висоту 6 метрів у стрибках з жердиною.

Віва, Іспаніє!

Футбол. І третя спроба заволодіти світовим троном для збірної Нідерландів завершилася невдачею. Вона, як-то кажуть, залишається вічно «срібною». А от чемпіон Європи Іспанія виборола титул з першої спроби. Піддані короля Гуана Карлоса І — чемпіони світу! Причому вони — перша європейська команда, котра виграла турнір за межами Європи. І цілком заслужено. Хоча, заради справедливості, варто сказати, що і їхні суперники мали шанси для тріумфу.

Але про все по черзі. Якщо відверто, то перший тайм не був веселим. Лише протягом десяти стартових хвилин спостерігалася помітна перевага іспанців. Вони включили солідні швидкості і мали нагоду принаймні двічі відкрити рахунок. Але поступово гра вирівнялася, і запам'яталася вона грубощами нідерландців, яким арбітр показав три жовтих картки. Щоправда, правила порушували і піренейці. Але то були не такі явні «злочини». Лише перед самою перервою «помаранчеві» загострили ситуацію. І свою майстерність продемонстрував Ікер Касільяс.

Після перерви футболісти Нідерландів не припинили порушувати правила. Але й до успіху були близькими двічі. На 62-ій хвилині Веслі Снейдер вивів віч-на-віч з воротарем іспанців Ар'єна Роббена. Але Касільяс, виявивши холоднокровність, виграв цю дуель. Подібна ситуація з тими самими персонажами повторилася і на 83-й хвилині.

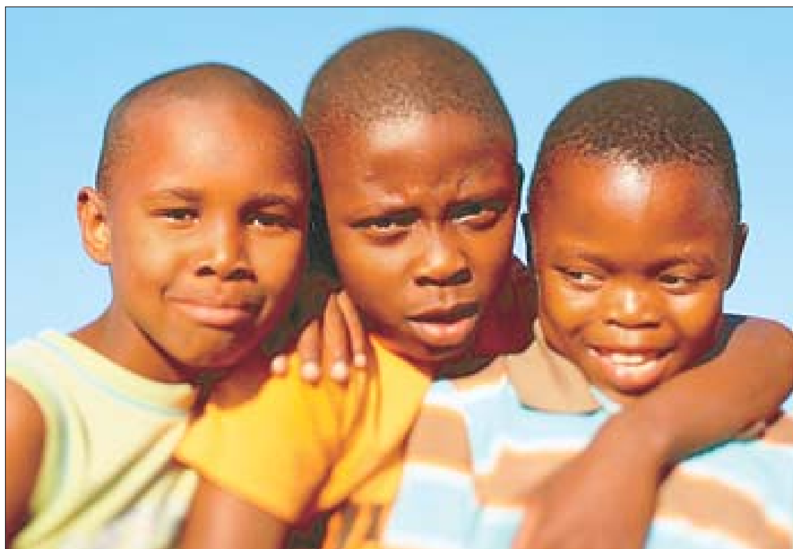
Зрештою, було призначено два додаткових тайми. І на 95-ій хвилині вже свіжий Сеск Фабрегас на швидкості ввірвався в карний майданчик і не зміг переграти Стекеленбурга. І надалі іспанці діяли гостріше. А потім отримали ще й солідну фору, коли арбітр вилучив з поля Джона Гейтінгу. І чемпіони Європи таки дотисли суперника, котрий, треба віддати йому належне, пручався до останнього. Ефектну комбінацію кинджальним ударом завершив блискучий Андрес Іньєста. Це був «золотий» гол!

Бронза — німецький метал

Учасники поєдинку за третє місце подарували глядачам футбол найвищого класу, без остраху помилитися. Рахунок відкрили німці, завдяки далекому удару Бастіана Швайнштайгера, невпевненим діям Фернандо Муслери і головому чуттю Томаса Мюллера. Відновив статус-кво Едінсон Кавані, котрий вийшов один на один після передачі Луїса Суареса. Вистачало й інших голевих моментів. А швидкості й технічна складова поєдинку були на найвищих показниках.

А між іншим кажуть, що матчі за третє місце не потрібні. Звичайно, був і другий тайм, у якому небезпечних моментів і чудових епізодів вистачило б на кілька зустрічей. Склалося враження, що перерви й не було. Команди атакували величезними силами. Ми побачили все: і боротьбу, і забиті м'ячі, і влучення в поперечини, і жорсткі стики, і відчай, і сльози тощо. От так завершила збірна Німеччини турнір у ПАР, завоювавши бронзові медалі. До речі, і 2006 року в себе на батьківщині німці також були третіми.

На знімках: новий чемпіон світу — збірна Іспанії; колумбійська співачка Шакіра, котра виконала офіційний гімн чемпіонату-2010; майбутні зірки африканського футболу.

Фото з сайту ФІФА.

Табло чемпіонату

Фінал. 11 липня.

Нідерланди — Іспанія. 0:1. Гол: Іньєста, 116.

Нідерланди: Стекеленбург, ван дер Віл, Гейтінга, Матейсен, ван Бронкгорст (Брафгейд, 105), ван Боммель, де Йонг (ван дер Варт, 99), Роббен, Снейдер, Кьойт (Еліа, 71), ван Персі. **Тренер** — Берт ван Марвейк.

Іспанія: Касільяс, Рамос, Піке, Пуйоль, Капдевіла, Бускетс, Алонсо (Фабрегас, 87), Гаві, Педро (Навас, 60), Іньєста, Вілья (Торрес, 106). **Тренер** — Вісенте дель Боске.

Попереджено: ван Персі, 15, ван Боммеля, 22, де Йонга, 28, ван Бронкгорста, 54, Гейтінгу, 57, Роббена, 84, ван дер Віла, 111, Матейсена, 117 — Пуйоля, 16, Рамоса, 23, Капдевіла, 67, Іньєсту, 118, Гаві, 120+1. **Вилучено** — Гейтінгу, 109 (друга жовта картка).

Рефері — Говард Вебб (Англія).

Йоганнесбург. Стадіон «Соккер сіті». 60 960 глядачів. 8 градусів.

Матч за третє місце. 10 липня.

Уругвай — Німеччина. 2:3. Голи: Мюллер, 19, Кавані, 28, Форлан, 51, Янсен, 56, Гедіра, 82.

Уругвай: Муслера, Фусіле, Лугано, Годін, Касерес, Перейра, Перес (Гаргано, 77), Аревало, Кавані (Абреу, 88), Суарес, Форлан. **Тренер** — Оскар Табарес.

Німеччина: Бутт, Боатенг, Фрідріх, Мертезакер, Аого, Гедіра, Швайнштайгер, Мюллер, Йозил (Тасчі, 90+1), Янсен (Кроос, 81), Каку (Кисслінг, 73). **Тренер** — Йоагім Льов.

Рефері — Беніто Арчундіа (Мексика).

Порт-Елізабет. Стадіон «Нельсон Мандела бей». 36 254 глядачі. Дощ. 9 градусів.

***

Нападник збірної Уругваю **Дієго Форлан** визнаний ФІФА найкращим гравцем чемпіонату світу. В опитуванні журналістів Форлан набрав 23,4 відсотка голосів. Півоборонець збірної Нідерландів Веслі Снейдер став другим (21,8 відсотка), третім — іспанський нападник Давид Вілья (16,9).

«Золота бутса» найкращому бомбардирові турніру дісталася німецькому півоборонцеві **Томасу Мюллеру** (5 м'ячів). Він став ще й володарем призу найкращому молодому гравцеві. Приз імені Льва Яшина найкращому воротареві чемпіонату вручено іспанцеві **Ікеру Касільясу.**

Київська сенсація

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 1-й тур.

9 липня. «Зоря» — «Севастополь». 0:0. 6 000 глядачів. **Рефері** — Даньковський (Київ).

«Арсенал» — «Металург» (Запоріжжя). 1:0. 1 400 глядачів. **Рефері** — Швецов (Одеса). **Гол**: Бартулович, 25.

«Іллічівець» — «Металург» (Донецьк). 1:1. 5 500 глядачів. **Рефері** — Вакс (Сімферополь). **Голи**: Тищенко, 56 — Мгуні, 37.

«Оболонь» — «Динамо». 2:2. 5 100 глядачів. **Рефері** — Родіоненко (Луганськ). **Голи**: Мандзюк, 60, 90+2 — Шевченко, 36, Ярмоленко, 38.

10 липня. «Волинь» — «Ворскла». 0:4. 6 300 глядачів. **Рефері** — Деревинський (Київ). **Голи**: Сачко, 6, 40, Янузі, 31, Єсін, 84.

«Таврія» — «Металіст». 0:1. 5 200 глядачів. **Рефері** — Зубарєв (Слов'янськ). **Гол**: Олійник, 19.

«Дніпро» — «Карпати». 1:0. 17 406 глядачів. **Рефері** — Іщенко (Київ). **Гол**: Чеберячко, 85.

«Шахтар» — «Кривбас». 2:0. 29 918 глядачів. **Рефері** — Геренда (Калуш). **Голи**: Ракицький, 32, Віліан, 84.

Перший тур подарував чимало цікавого. Головне, що команди діяли безкомпромісно. Не обійшлось і без сенсації: київське «Динамо» втратило очки в матчі з іншою столичною командою, «Оболонь». Динамівці активно почали поєдинок і після першого тайму вели перед 2:0. Однак їхній воротар Денис Бойко необачно вискочив з воріт, не влучив ногою по м'ячу, і «пивовари» скоротили розрив у рахунку. Цей епізод наче зламав щось у відлагодженому механізмі гостей. А в компенсований час їхні оборонці зробили ще один подарунок землякам.

Не дивно, що після зустрічі з «Оболонню» настрій у футболістів «Динамо» був огидний. Опустивши голови, вони уникали навіть поглядом зустрітися з ким-небудь. І лише їхній капітан **Андрій Шевченко** (гаразд що людина багато років прожила в цивілізованому світі) спілкувався з представниками ЗМІ, **серед яких був і кореспондент «Голосу України».**

— Важко сказати, що сталося, — поділився капітан. — Безумовно, такий наш старт у сезоні успішним не назвеш. Хоча зустріч ми почали, як-то кажуть, за здраліє, з гарним настроєм, а закінчили самі розумієте з яким. Однак це вже злісилося. Необхідно детально розібрати епізоди, в яких ми припустилися помилок, й проаналізувати, чому так вийшло.

— Либонь, суперника недооцінили?

— Та ні, про це не може бути й мови. Протягом матчу ми грали нормально. А обидва м'ячі пропустили внаслідок грубих помилок, котрих така команда, як наша, не повинна робити «за визначенням». Причому, другий гол нам забили на останній хвилині. Хоч наш суперник грав майже без моментів, проте йому слід віддати належне. «Оболонь» боролася до кінця, а ми, як уже зазначив, двічі фатально помилилися. Ми забили два м'ячі, вели в рахунку, при цьому спокійно контролювали ситуацію, а в підсумку зіграли 2:2. Таке важко збагнути!

— То що тепер буде з Бойком, котрий так підвів команду?

— Звичайно, ми його підтримаємо. Всі помиляються, і нічого страшного в цьому немає. А в тому, що сталося, винна, як на мене, вся команда...

На знімку: форвард «пивоварів» Олександр Мандзюк (праворуч) **добряче попсував настрій динамівцям і їхнім уболівальникам.**

Фото Павла КУБАНОВА.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**
Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
Зам. 17380

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

